

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Evandjelje po Ivanu

Bog Je Poslao Svog Sina • Voda Života

Hoćeš Li Da Budeš Zdrav? • Kruh Života • Isusovo Posluživanje

Voda Života • „Prije Nego Je Abraham Postao, Ja Sam”

Nevjerojatna Milost • Dobri Pastir • Podizanje Lazara Iz Mrtvih

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja preplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtjev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

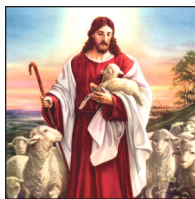
DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Ivanovo Evandjelje pruža detaljni pogled na mnoge aspekte Isusove zemaljske službe. Ovo izdanje Glasnika detaljno razmatra poglavlja od tri do jedanaest Ivanova Evandjelja i razmatra naučavanja, čuda i primjer Isusa kako ih je zabilježio Apostol. Ono što je Ivan opisao je “dobri pastir” ovaca koji je izliječio hrome, dao vid slijepima, nahranio mnoštvo i podigao mrtve. Ivanovo Evandjelje iznosi na vidjelo našeg Gospodina kao Mesiju, poslanog od Boga da otkupi svijet i kako je bio primljen od Židova, vođa Izraela i Pogana.

Bog Je Poslao Svoga Sina razmatra razgovor našeg Gospodina s Nikodemom i kako je Isus otkrio potrebu da se bude nanovo začet, a zatim rođen, od duha da bi se ušlo u kraljevstvo nebesko.

Voda Života pregledava Isusov razgovor sa Samarićankom na bunaru u blizini Sihara. U toj raspravi Isus se je objavio kao Mesija i ponudio njoj i svima koji ga prihvate, žive vode.

Gospodinovo iscjeljenje hromog čovjeka na jezercu Betesde i kako je to bila slika iscjeljenja čovječanstva u Kristovu zemaljskom kraljevstvu tema je “**Hoćeš Li Da Budeš Zdrav?**”

Kruh Života razmatra Isusovo hranjenje pet tisuća i njegove sljedeće lekcije o tome kako je kruh života, od kojega svi moraju jesti kako bi stekli život.

Isusova javna služba u Jeruzalemu tijekom blagdana sjenica i njegova lekcija o vodi života razmatra se u

Evandjelje Po Ivanu Studeni / Prosinac 2021 Svezak 103, Broj 6

- 4 Bog Je Poslao Svog Sina
- 7 Voda Života
- 10 Hoćeš Li Da Budeš Zdrav?
- 13 Kruh Života
- 16 Isusovo Posluživanje Voda Života
- 19 „Prije Nego Je Abraham Postao, Ja Sam”
- 22 Nevjerojatna Milost
- 24 Dobri Pastir
- 27 Podizanje Lazara Iz Mrtvih

Isusovom Posluživanju Voda Života.

“**Prije Nego Je Abraham Postao, Ja Sam**” razmatra razgovor između Isusa i Židovskih vođa gdje se otkriva kao Mesija, onaj kojeg je Bog poslao da otkupi Izrael i svijet.

Nevjerojatna Milost pokazuje kako je naš Gospodin izliječio čovjeka rođenog slijepog i kako je taj događaj promijenio čovjekov život.

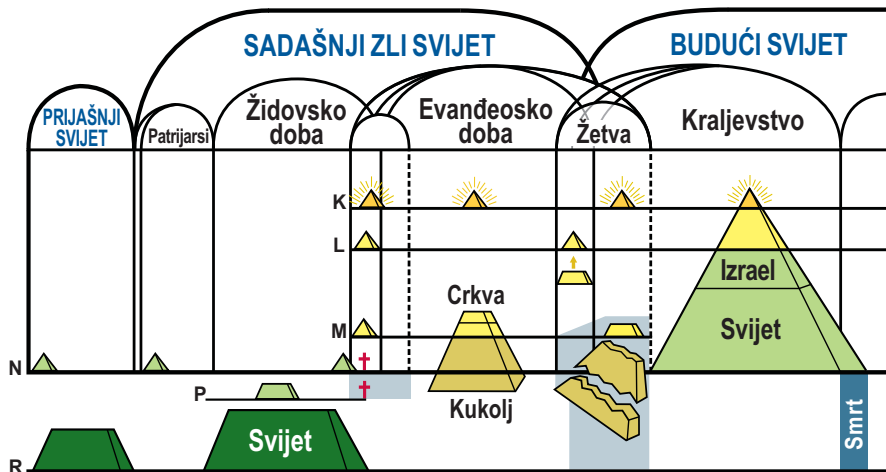
Dobri Pastir razmatra kako Isus je dobar pastir koji je dao svoj život za ovce, i jednost koju Isus dijeli s Nebeskim Ocem.

Konačno, **Lazarovo Podizanje Iz Mrtvih** istražuje možda najveće Isusovo čudo i lekcije koje ono sadrži za Crkvu i za buduće uskrsnuće Izraela i čovječanstva.

Neka ovaj zapis Apostola Ivana o Isusovoj službi potakne naša srca i umove na veću revnost i vjernost u usklađenosti liku Božjeg dragog Sina. Amen.

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Bog Je Poslao Svog Sina

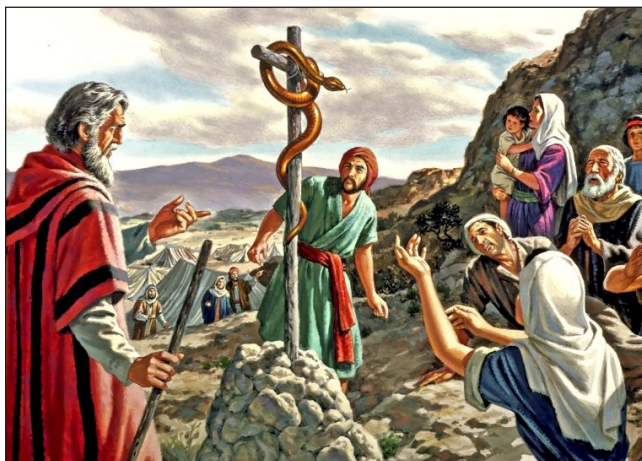
„I nitko nije uzišao u nebo, osim onoga koji je sišao s neba; Sin čovječji koji je u nebu”
(Ivan 3:13).

U trećem poglavlju Ivanovog evanđelja istaknuti Farizej po imenu Nikodem doša je Isusu noću, očito tražeći istinu o Kraljevstvu Božjem. I Ivan Krstitelj i naš Gospodin objavili su da je kraljevstvo na samim vratima (Matej 3:2; 4:17). Nikodem se obratio Isusu naslovom koji su koristili Isusovi vlastiti učenici, Rabbi ili “moj učitelju.” Nikodem je prepoznao da Isusovo učenje dolazi od Boga zbog divnih čuda koje je on učinio (Ivan 3:2). Neki misle da je Nikodem došao Isusu noću jer se bojavao toga da ako bi njegovi kolege Farizeji to saznali, to bi stvorilo probleme za njega. No kako bi imao Isusovu pažnju bez uznemiravanja mnoštava koja obično okružuju gospodara, čini se da je taj Nikodemov noćni posjet bio mudar.

Isus je odmah prešao na stvar, rekavši “Uistinu, uistinu, kažem ti, ako se tko ponovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstvo Božje.” (Ivan 3: 3 GNB). Grčka riječ prevedena sa “rođen” (Strongov Drčki 1080) je gennao, što znači razmnožavati (ispravno od Oca).

Ista grčka riječ gennao koristi se u ukazivanju na i začecé i rođenje. Dakle, gennao i njegovi derivati ponekad se prevode začet i ponekad rođen. Budući gennao sadrži obje ideje, trebalo bi je prevesti sa bilo kojom od ove dvije hrvatske riječi već prema smislu odlomka. Dvije ideje, začecé i rođenje, uvijek su u riječi, tako da ako je jedna navedena, druga se podrazumijeva. Rođenje je prirodna posljedica začecá i začecé prirodno prethodi rođenju.

Zmija na stupcu u Mojsijevo vrijeme

U ovom je odlomku “rođen” ispravan prijevod Gennao osim u recima 3 i 7 gdje bi prijevod trebao biti “začet.” Kada je Bog aktivni agent, Njegov muški spol znači da bi gennao trebao biti preveden začeti ili začet (1 Ivanova 2:29; 3: 9; 4:7, 5:18).

Kad je Nikodem pitao Isusa “kako to može biti “, odgovori Isus,” ti si sjajan učitelj Izrael, a to ne znaš?” (Ivan 3: 9,10 GNB). Nismo iznenađeni što je Nikodem bio zaprepašten, jer je sveti Duh još nije bio dan. Naš Gospodin Isus nije predstavio učenja duboka uzduž duhovnih linija kao neki od apostola. To nije bilo zbog Isusove nesposobnosti da ih predstavi, nego zato što te su istine bile hrana izvan sezone.

Zašto Je Isus Došao Za Zemlju

Isus je nastavio davati razlog zašto je došao na svijet, ukazujući na bakrenu zmiju koju je Mojsije podigao (Brojevi 21: 8-9). Isus je pokazao da bi osnova za ovo duhovno kraljevstvo bila njegova otkupna žrtva a on nije mogao ući u to kraljevstvo dok je još bio od mesa. Zmija na stupcu predstavljala je Krista na križu. Zmija je simbol grijeh, a Isus je nosio na bezgrešnom sebi, grijeh svijeta. To što je bila napravljena od bakra pokazuje da je sam Isus bio savršeno ljudsko biće. Rezultat podizanja Krista bit će privlačenje svih ljudi prema njemu u konačnici (Ivan 12:32).

Koliko je žalosno čuti sa propovjedaonica Nazovi kršćanstva da samo oni koji sada slijede Isusa će imati vječni život, dok će svi drugi patiti u svu vječnost. Isus je rekao: “Jer je Bog tako ljubio svijet da...nije poslao svoga Sina ... da bi osudio svijet, nego da po njemu svijet spasi” (Ivan 3:16,17) Isus Nikodemu ne bi otkrio više, jer nije bilo pravo vrijeme. Kako je frustriran Nikodem bio znajući da je Isus došao od Boga, a opet nije mogao shvati što mu je Isus govorio.

Oni Rođeni Od Duha

Nikodemu je bilo još teže shvatiti što je Isus rekao o Duhu. “Vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum, ali ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha” (Ivan 3:8). Grčka riječ za duh je pneuma, prevedena utvara, duh, život, duhovan i vjetar (KJV). Isus nije mislio da je Duh s kojim smo mi začeti nevidljivo, iako je to posve istinito. Isus nije mislio da sveti Duh putuje u različitim smjerovima, na neorga-

Isus s Nikodemom

nizirani način širom svijeta, oplodjujući neke, prolazeći pored drugih, i da mi nećemo moći znati tko je bio začeti Duhom.

Naš Gospodar je ilustrirao da bi oni rođeni od Duha bili nevidljivi, premda prisutni i moćni. Takvo bi bilo kraljevstvo kada će biti uspostavljeno. Oni koji čine kraljevstvo će svi biti nevidljivi kao vjetar. Oni bi se poput Isusa, nakon njegovog uskrsnuća, pojavljivali i nestajali kao što to On nikada nije učinio ranije, ali kao što su to anđeli često radili.

Je li moguće da su Nikodem i svi učitelji Židovske nacije imali takvu pogrešnu koncepciju kraljevstva? To je doista bilo istina. Učenici su u početku također imali nesavršenu koncepciju Kraljevstva Božjeg, pretpostavljajući da je to isključivo zemaljsko kraljevstvo, baš kao što i mnogi danas griješe u suprotnom smjeru, pretpostavljajući da je to isključivo nebesko kraljevstvo. Mnoge od prisposobi i tajnovitih izreka našeg Gospodina Isusa bile su namijenjene da u pravo vrijeme isprave ove zablude. Isus je uvijek držao da bi kraljevstvo, vladavina, trebalo biti uspostavljeno na zemlji i vladati među ljudima. On je nadahnuo u njima nadu za sudjelovanje u kraljevstvu, i također ih je naučio moliti se za njegovo uspostavljanje: “Dođi kraljevstvo tvoje! Neka bude volja tvoja na zemlji kako je u nebu!” (Matej 6:10).

Mnogi danas također imaju krivo shvaćanje o kraljevstvu. Misle da Isus ukazuje na uskrsnuće, kada on zapravo ukazuje na začecje sadašnjeg vremena. Čak su i Isusovi najrevniji sljedbenici imali nejasne ideje o karakteru kraljevstva o kojemu su propovijedali. Nisu mogli razumjeti iz istog razloga iz kojega Nikodem nije mogao. Sveti Duhu još nije bio dan i ove istine duhovno raspoznate (1 Korinćanima 2:14).

Od Pedesetnice, oni koji primaju svjetlo moraju biti poslušni onome što svjetlost otkriva prije nego im se daje više svjetla. Je li Nikodem na kraju postao sljedbenik? Možda je, s obzirom da je otišao dublje i dalje od Farizeja. On je bio jedan od istaknutih ljudi koji su zatražili prednost zakopavanja Isusovog tijela nakon raspeća. Znamo da se nije protivio istini. Ali niti je on bio u stanju srca da postane Isusov učenik u to posebno vrijeme (Djela 17:27; Ivan 6:44).

Neki u Nazovikršćanstvu stekli su nešta svjetla (istine) i vjeruju da dolazi od Boga. Poput Nikodema, oni upoznaju istinu, ali se boje ići dalje. Dobro je biti oprezan, ali strah može učiniti da osoba oklijeva ili odlaže zbog nesigurnosti uma. Oni koji vole hvale od ljudi i boje se posljedica javnog stava za istinu nisu dostojni Gospodina (Marko 8:38; Luka 9:26).

Bog Je Toliko Ljubio Svijet

Koliko Bog voli svijet? „Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina, da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni“ (Ivan 3:16 NASB). Bog voli svijet širokom suosjećajnom ljubavlju. Jehova, u osiguravanju čovjekovog otkupljenja, nije bio motiviran niti sa phileo ili ljubavlju iz dužnosti, jer je njegovom potomstvu dana slobodna volja i sposobnost pokoravanja. Dakle, Bog nije učinio ništa krivo svojim stvaranjima dajući im zapovijed da se pokore, i onda osuđujući ih na smrt kad su se oglušili na to. Umjesto toga, Jehovina ljubav je najviši oblik ljubavi, agape ili nesebična ljubav. Božja ljubav potaknula ga je da ima na umu plan otkupljenja kad je stvorio čovjeka. Njegov plan bio je educirati čovječanstvo o posljedicama i poslušnosti i neposlušnosti prije nego ih pojedinačno stavi na suđenje za vječni život.

Božji plan protezao se daleko izvan čovjekovog stvaranja u Edenu i testa poslušnosti. Njegova je namjera bila imati božansku obitelj na nebu, Krista i njegovu mladenku i ljudsku obitelj na zemlji (Efežanima 1:4-6; Izaija 19:25). Krajnji cilj Božji bio je imati dvije obitelji - dakle, dva sjemena obećanja Abrahamu - zvijezde i pijesak / prah. Jedna obitelj (duhovna) spašava drugu obitelj (zemaljsku).

Unatoč sebičnosti u cijelom svijetu, Bog još uvijek voli ljude na ovom malenom planetu. Jehova je prije slanja svog Sina bio Bog ljubavi. Božja ljubav pokazala se u Njegovim obećanjima za budućnost, Njegovoj brizi za one od vjere i za Izrael. Ali bilo je to mnogo više demonstrirano kad je poslao svoga Sina

kao čovjekovog otkupitelja. Ako vjerujete u Krista, vi niste osuđeni; ako to ne učinite, već ste osuđeni (Ivan 3:18). Pažljivo proučavanje Biblije otkriva da je čovječanstvo osuđeno na smrt prije šest tisuća godina kroz neposlušnost oca Adama. Od tog vremena nikomu se ne sudi pojedinačno za vječni život dok nije doveden do spoznaje o Kristu.

Ivan Krstitelj

Ivan Krstitelj bio je posljednji od proroka, najveći “rođen” od žena. Ivan je razumio da je Isus dugo obećani Mesija (Matej 11:11). Isus je bio kralj, uskoro je trebao odabrati svoju mladenku, crkvu. Ivan je znao da on nije od tog razreda. Ipak, bila mu je prednost najaviti zaručnika: “Tko ima mladenku, mladenac je, ali mladenčev prijatelj, koji stoji i sluša ga, jako se raduje radi mladenčeva glasa. Stoga se ova moja radost ispunila” (Ivan 3:29 GNB). Ivan nije bio zainteresiran za sebe. Znao je da je njegov zadatak pripremiti put da Židovi prime Mesiju. Zapažamo Ivanovu poniznost, ističući njegova rođaka, “Božje Jagnje,” čija će se popularnost u usponu preklopiti s njegovom vlastitom (Ivan 1:29; 3:30).

Sveto Pismo pravi razliku između naroda Božjeg prije Pedesetnice, nazivajući ih prijatelji i Božjim slugama; i narod Božji od Pedesetnice, nazivajući sinovima Božjim. Nazvani su sinovima Božjim jer su začeti od svetog Duha za novu prirodu, duhovnu prirodu, koja će biti postignuta u prvom uskrsnuću.

Izrael je čekao kraljevstvo stoljećima. Znali su da kraljevstvo Šaula, Davida, i Salomona nije ispunilo obećanja data njihovim očevima preko njihovih proroka. Bilo je očekivano Kraljevstvo, veće od onoga Davida i Salomona. Ta je misao bila kontinuirano pred njihovim mislima (Djela 26:6,7).

Samo 3½ godine nakon što je Ivan najavio Isusa kao mladoženju Izraelu Isus je došao k njima kao njihov kralj (paralela AD 1874-1878).¹ Ivan Krstitelj bio je “prijatelj mladoženje.” Židovski običaj bio je za oca ili mladoženjinog prijatelja da ugovori i dogovori uvjete za mladoženje s onom pozvanom za ženu i sunasljednika. Takvu se je osobu zvalo “prijatelj mladoženje” (Shoshben).

Ivan Krstitelj igrao je tu podložnu ulogu. Njegov primjer pomaže nam da shvatimo da izvjesne stvari

Ivan, Krsti Isusa

nisu za nas. Prihvaćajući bilo koji zadatak koji nam je Bog dao, spasit će nas od ljutnje i boli.

Ivan Krstitelj dao je veliko ohrabrenje Isusovim sljedbenicima kad je rekao: “Jer koga je Bog poslao, riječi Božje govori, jer mu Bog ne daje Duha na mjeru” (Ivan 3:34 GNB). Ivan nam govori da možemo vjerovati onome što je rekao Isus.

Hvaljen neka je Bog što je poslao svetog Duha onima koji istinski vjeruju da je On poslao Isusa da odabere mladenku. Sveti Duh donosi svjetlost vjernima. Bog zahtijeva poslušnost svjetlosti koja se daje prije nego što se da više svjetla. Oni koje Bog odabire za sudjelovanje u kraljevstvu moraju očitovati vjeru. Oni moraju biti spremni slijediti Boga korak po korak, često videći samo onaj sljedeći korak. Hodaju po vjeri, a ne po gledanju.

— David Wittbrodt

(1) Svezak Dva, “Paralelna Doba,” stranica 235.

Voda Života

„Onaj koji pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikada ožednjeti“ (Ivan 4:14).

U uvodnim recima Ivana, četvrto poglavlje, mi saznajemo da je Isus dobivao i krštavao više učenika od Ivana Krstitelja. Ovo ne bi trebalo čuditi jer je Isus, nakon razgovora s Nikodemom, napustio Jeruzalem prema ruralnom području Judeje propovijedati i krštavati (Ivan 3:22). U Ivanu 3:30 Ivan je prorekao da se Isus mora povećavati, dok se on (Ivan) smanjivao. Budući da su Farizeji znali da je Isus krštavao više učenika od Ivana, to je prisililo našeg Gospodina da napusti Judeju i otputuje u Galileju. Do dolaska Isusa u Galileju Ivan je već bio zatvoren (Marko 1:14).

Geografija regije zahtijevala je da Isus putuje Samarijom, koja je između Judeje i Galileje. Nakon dugog putovanja od preko 48 kilometara, došao je u samarićanski grad Sihar, izmoren putovanjem i žedan. Bilo je to oko šestog sata ili podne kad je on stigao u Sihar (redak 6). Sihar (vjerojatno Šekem iz prošlosti) bilo je zanimljivo odmorište za Isusa jer je to bilo mjesto gdje je Jakov bio osigurao Josipu zemlju i iskopao zdenac. Ovo mjesto koje je Jakov odabrao preko 1600 godine prije toga postalo bi mjesto važne pouke koju je dao Isus.

Samarićanka

Susret Samarićanke sa Isusom kod Jakovljevog zdenca zauzima većinu 4. poglavlja. To sugerira da je Apostol Ivan mislio da je to značajna lekcija za zabilježiti. Žena je došla do bunara dok je Isus bio sam jer su učenici otišli po hranu za njih. Naravno, Isus je nakon dugog puta bio žedan. Stoga ju je zamolio da popije malo vode. Odgovor Samarićanke bio je zanimljiv. Pitala se zašto bi Židov pitao nju, Samarićanku, da mu da piti (redak 9). Bilo je drugih slučajeva u kojima su Židovi ostali odvojeni od Samarićana. S obzirom na stroge prehrambene zahtjeve Zakona vjerojatno se Židov ne bi osjećao ugodno uzimajući bilo kakvu hranu od Nežidova, osobito od Samarićanina.¹

Ovaj Sihem sagradio je Jeroboam 900 godina ranije (1. Kraljevima 12). Kasnije, kako bi učvrstio svoju vlast, Jeroboam je imenovao svećenike suprotno Levitskim zahtjevima. To je dovelo do kraja Izraelskog kraljevstva od ruku Asiraca i naknadne zamjene Izraelaca s Asircima i Babiloncima (2 Kraljevi 17). Stoga, Samarićani su u biti bili Pogani koji su zbog

neposredne blizine mogli saznati za Jehovu i Židovske patrijarhe. Tako su se, kad su se učenici vratili iz grada, „začudili se što je [Isus] razgovarao sa ženom” najvjerojatnije zato što je bila Samarićanka (Ivan 4:27 NASB).

Voda Života

Isus je odgovorio ženi, “Kad bi ti znala dar Božji i tko je onaj koji ti govori: ‘Daj mi piti’, ti bi od njeza zatražila i on bi ti dao živu vodu.” (redak 10) Ne razumijevši ono što je Isus rekao, žena je s nevjericom primijetila da joj Isus nije u poziciji ponuditi vode zbog dubine bunara i bez alata za izvlačenje vode iz njega. Isus je nastavio dalje s lekcijom, govoreći:

“Svaki koji pije od ove vode, opet će ožednjeti, (13) ali onaj koji pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikada ožednjeti, nego će voda koju ću mu ja dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni” (redak 14).

Naš Gospodin je jasno govorio o vodi života. Za ovu vodu potrebna je žeđ da bi bila spremno dana kako je navedeno u Otkrivenju 21: 6. “Ja ću žeđnome dati s izvora vode života besplatno.” Ova voda, bez cijene, dar je! Nasuprot tome, naš je Gospodin bio žedan za prirodnom vodom zbog dugog puta iz Judeje u Samariju. Tražio je vodu, ali nam nikad nije rečeno da je poslužen.

Voda života je dar. Međutim, Isus je također ukazao na sebe kao na Božji dar. Ovu ideju nalazimo u

Ivanu 3:16: "Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina [da nas otkupi od Adamove osude], da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni." Naš Gospodin je to sjeme Abrahamovo preko kojeg će sve obitelji zemlje biti blagoslovljene. Ovaj Božji dar, Isus, nudi vodu života onima koji su žedni. Znamo iz Galaćanima 3:14 (NASB) da, „bi blagoslov Abrahamov došao na Pogane po Isusu Kristu; da bismo mi primili obećanje Duha po vjeri.” Mi smo, u stvari, dio Abrahamova sjemena po Kristu.

Ova voda života je istina ili evanđelje Kristovo i temelj je naše vjere. To je Božja Riječ koju besplatno primamo i moramo ju besplatno dati (Matej 10: 8). Daljnji osvrt na Ivana 4:14 pokazuje da nas ovo pravo evanđelje vjerom vodi do vječnog života. Zanimljivo je kako je Isus to formulirao to u posljednjem dijelu retka. Ne samo da nećemo nikada ožednjeti od vode koju On daje, nego ovo će u nama postati vrelo vode koja izvire u vječni život. Grčka riječ prevedena "vrela" ima značenje fontane ili izvora vode. Isus je dodao da taj izvor vode "Izvire" ili šiklja u njegovom toku, uvijek svjež i osvježavajući. Ova se ilustracija dosta razlikuje od našeg uobičajenog koncepta bunara, bez značajnog protoka njegove vode. Isus govori o duhom začetoj vjerniku koji postaje izvor ove vode koja daje život u Ivanu 7: 38-39, rekavši: "Tko vjeruje u mene, kao što je Pismo reklo; iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode." (A to je govorio o Duhu koga su trebali primiti oni koji vjeruju u njega; jer Duh Sveti još nije bio darovan, pošto Isus još nije bio proslavljen.)"

Njeno Pitanje

Samarićanka nije u potpunosti razumjela Gospodarevo učenje. Dok je ova ilustracija o vodi života bila dovoljno uvjerljiva kako bi joj privukla pozornost, ona je to vidjela prvenstveno u uvjetima pogodnosti da više ne žedni. Više ne bi morala putovati na bunar po vodu. Isus je tada preusmjerio razgovor kako bi se otkrio kao Mesija. Tražeći njezinog muža i prikazujući njegovo znanje o njenih pet prethodnih muževa i o trenutnom muškarcu s kojim je živjela, Isus je impresionirao ženu toliko da ga je percipirala prorokom. Nalazeći se u društvu svetog Božjeg čovjeka, vjerna ljudskoj naravi ona je odlučila pokrenuti generacijski spor između Židovima i Samarićana o tome gdje se mogu klanjati.

To je dovelo do Isusove druge lekcije za Samarićanku. Spor oko toga treba li bogoslužje biti u Jeruzalemu ili gori Gerazim bio je besmislen kad pravo obožavanje Jehove mora biti u duhu i u istini. Jer "Bog je Duh i koji ga štujemo, moraju ga štovati u duhu i istini" (Ivan 4:24). Isusov odgovor odbacio je uvjerenje da Bog

Isus pruža vodu života

prebiva na nekom određenom mjestu gdje bi trebao biti štovani. Danas je uobičajeno dodijeliti bogomolju gdje se susrećemo s Bogom na raspoređene dane i vremena ili na posebne praznike. Ali oni koji su obrezani u svom srcu moraju Ga štovati u duhu (Filipljanima 3:3), gdje god se nalazili. Ovdje su očekivanja Izraela u dolazak Mesije (Ponovljeni zakon 18) došla u fokus Samarićanke. Isus je potvrdio da je on bio Mesija, ili Krist, i lekcija za Samarićanku bila je dovršena.

Još je izvanrednije ono što žena čini nakon kratke rasprave s Isusom! Ona bila je toliko uzbuđena da je ostavila posudu za vodu i otrčala u grad proglasiti što je ona upravo naučila. Tako su došli mnogi Samarijanci da čuju Isusa (reci 39-42). Oni su bili toliko oduševljeni upoznavanjem istinitog evanđelja, vode života, da su zamolili Isusa da ostane još dva dana u Samariji! Mogu li ova 2 dana predstavljati 2000 godina Evandeoskog Doba nakon što su Židovi odbacili Isusa?

Ne samo Samarićanka, već mnogo više Samarićana je povjerovalo. Rekli su ženi da nije samo ono što je ona rekla, već oni "su ga sami čuli [za sebe] i znamo da je ovaj doista Krist, Spasitelj svijeta" (Ivan 4:42). Ovaj oduševljeni prijem istine od strane Samarijanaca u potpunoj je suprotnosti s Židovima dolje u Judeji (domovini našeg Gospodina) čije je protivljenje navelo Isusa da se uputi u Galileju. U isto vrijeme, Židovi su stavili Ivana Krstitelja u zatvor jer je pokazao na Isusa kao Krista. Ovaj veliki kontrast izazvao je našeg Gospodina da zaključi da prorok nema časti u svojoj zemlji (Ivan 4:44)!

Učenici Su Se Vratili

Redak 27 govori nam da su se učenici vratili tijekom Isusova razgovora sa Samarićankom. Otišli su tek toliko dugo da se ovaj lijepi primjer svjedočenja dogodi neometano. Poslije su ga učenici potaknuli da jede kako bi se osvježio. Njegov odgovor u recima 32-38 ih je podsjetio na djelo koje je on trebao obaviti. "Ali im je on [Isus] rekao: "Ja imam za jesti jelo za koje vi ne znate." Stoga su učenici pitali jedan drugoga: "Da mu nije tko donio što za jesti?" Isus im je odgovorio: "Moja je hrana izvršiti volju onoga koji me je poslao i završiti djelo njegovo. Ne govorite li vi: 'Još su četiri mjeseca pa dolazi žetva?' Gle, kažem vam, podignite svoje oči i pogledajte njive, jer su već bijele za žetvu!" Dok su učenici bili otišli po hranu, Isus je obavljao djelo žetve. Dok su se Samarijanci stjecali upoznati Isusa slijedeći ženino svjedočanstvo, Isus je ohrabrivao učenike da ih vide kao polje spremno za žetvu (Ivan 4: 39,40).

Dolazak u Galileju

Konačno su Isus i njegovi učenici stigli u Galileju, njihovo izvorno odredište. Odmah ih je dočekao kraljevski dužnosnik čiji sin je bio bolestan i blizu smrti. Očeva ljubav za svog sina i njegovo uvjerenje da ga Isus može ozdraviti je dio ove priče. Kad je Isus rekao službeniku da mu sin živi, čovjek je vjerovao (Ivan 4:50). S obzirom na to da su Isus i kraljevski službenik bili daleko od sina bilo je potrebno potvrditi trenutak kada se zdravlje sina poboljšalo. Bilo je to upravo onda kada je Isus rekao: „tvoj sin živi” (Ivan 4: 52,53). Kao rezultat toga, on i njegovi ukućani su povjerovali! Ovo je bilo drugo čudo koje je Isus učinio u Galileji (Ivan 4:54).

Ovo je izvanredan zapis o Isusovoj interakciji s ne-Židovima s pozitivnim ishodom. Njegova ljudska

Samarićanka

priroda se izražava u umoru i žeđi. Ali kako je izvrsno iskoristio situaciju da svjedoči Samarićanki. Isus je bio skroman u svom pristupu. Nije prezirao Samarićane, uobičajeno u to vrijeme. On je bio otvoren za njene odgovore i iskoristio ih je za predstaviti istinu na najuvjerljiviji način. Samarijanka je bila "dobrog tla" koje je bilo prijemljivo za sjeme istine (Matej 13: 8,23). Otvorila je srce učenju koje je bilo povezano s njezinim sjećanjem na tradicije kojima su ih poučavali njihovi očevi poput Mojsija.

— Kome Ajise

---

(1) U mnogim prijevodima izjava u zagradi kaže da Židovi nemaju posla sa Samarićanima, objašnjavajući ovu reakciju na Isusov zahtjev za piti. Međutim, ova izjava možda ne pripada Svetom Pismu, jer je izostavljena u nekoliko starijih rukopisa.

„Želiš Li Ozdraviti?“

„Istražite Pisma, jer vi mislite da u njima imate život vječni; i ona su ta koja svjedoče za mene“ (Ivan 5:39).

U Ivanu, poglavlje 5, čitamo o iscjeljenju hromog čovjeka kod jezer-ceta Bedzata u Jeruzalemu. Ta je osoba imala beznadno i kronično stanje posljednje 38 godine svog života. Ako je ikome bilo potrebno iscjeljenje, on je bio savršen kandidat. Uz nesretno stanje ovog čovjeka, on nije mogao sam doći do jezer-ceta na vrijeme i biti izliječen vodama. Drugi bi došli do jezer-ceta prije njega.

Upravo tu umornu i utučenu dušu naš Gospodin ljubazno je upitao: „Želiš li ozdraviti?“ (redak 6)? Nevoljnik je odgovorio potvrdno. Da, htio je da ga se ozdravi. Naš Gospodin je odmah odgovorio, ne čekajući na njega da izrazi svoju vjeru. Naš Gospodin je dopustio da čovjekova vjera bude posvjedočena kroz poslušnost, poslušnost zapovijedi našeg Gospodina da uzme njegovu prostirku i hoda. Poslušao je, čak ni prepoznajući tko ga je izliječio.

Čovjek nije poznao našeg Gospodina i stoga nije imao posebnu vjeru ili vjerovanje u Isusovu sposobnost liječenja. On je također bio grešnik, kao što učimo kasnije kada ga je Isus susreo u hramu i rekao mu da „više ne griješi.“ Vidimo u ovom slika Izraelskog naroda. Bio je hrom stoljećima, nije postojao kao nacija, i sada se obnavlja. Oni još ne vjeruju ili shvaćaju da ih je

Isus pomaže hromom čovjeku kod jezer-ceta Siloam

Isus obnovio kao narod. Isto tako, svijet čovječanstva će se, tijekom posredničkog dijela Kristova kraljevstva vratiti u život. Uskrsnut će, biti doveden do potpunog savršenstva i biti u mogućnosti hodati u pravednosti pred Bogom. Ovo čudo učinjeno na Šabat ilustrira ozdravljenje Šabata, ili Sedmog Dana, milenijskog dana.

Čuda koja je naš Gospodin činio bila su namijenjena utvrđivanju njegova identiteta, a ne za ozdravljenje svijeta, niti Crkve. Gospodinovo veliko vrijeme ozdravljenja određeno je u Svetom Pismu kao „vremena obnove“ (Djela 3:21 RV). Kada je Tisućugodišnje Kraljevstvo uspostavljeno, ozdravljenje naroda bit će dio velikog djela. To neće biti samo fizičko iscjeljenje, nego i mentalno i moralno zacjeljivanje. Postupno će sve dovesti do odgovarajućeg stanja srca, natrag na ono što je izgubljeno u Edenu, s povećanim znanjem i poslušnošću koje rezultira iz iskustva.

Veći Šabat

Kako se vijest o ovom čudu širila, Isus je ponovno privukao pozornost i povećano protivljenje Farizeja. Farizeji sa svojim otvrdnuta srca pogrešno su shvatili pravi cilj i svrhu šabata. Dodali su božanskoj zapovijedi tradicije starih čineći šabat samo vanjskim oblikom, otimajući mu pravo značenje. Naš Gospodin učinio je toliko svojih čuda na Šabat, ne da označi nikakvo nepoštivanje dana niti iz bilo kakve želje da isprovocira Farizeje. Umjesto toga, bilo je ukazati na blagoslove velikog Sedmog Dan Šabata, Milenijskog Dana, sedmog tisućugodišnjeg razdoblja čovjekove povijesti. Zatim antitipska i daleko veća čuda i blagoslovi Kristova zemaljskog kraljevstva doći će čovječanstvu. Ta je „Ovo je kao početak čudesa učinio Isus...i očitovao [unaprijed]slavu svoju“ (Ivan 2:11).

Odgovor našeg Gospodina glede njegove ovlasti dodatno je razljutio Farizeje, ne zato što se je proglasio Jehovom, kao što mnogi izgledaju razmišljaju, nego zato što se izjasnio da je Sin Jehovin. Kao takav, njegov Otac mu je dao djelo za učiniti. Nisu razumjeli ni Njega, niti Njegovo djelo. Njihov bijes bio je zato što je, tvrdeći da je Sin Božji, on tražio čast i mjesto toliko više od njihovog. To je podrazumijevalo bliskost u odnosu i karakteru prema Jehovi, tvrdnja koju su oni smatrali bogohulnom.

Udovica Iz Naina

Među većim djelima (redak 20) Bog spominje oživljavanje mrtvih. On je tvrdio je da, budući da Otac ima ovlast podizati mrtve, ta ista moć bila odobrena Sinu. Naš Gospodin nije mislio na buđenja Lazara, sina udovice iz Naina, ili kćeri Jaira. To su bile ne, u punom smislu te riječi, uskrsnuća. Te osobe nisu u potpunosti podignute iz smrti u savršenstvo života. Radije naš Gospodin je gledao u budućnost, na buduće uskrsnuće Crkve u slavi, časti i besmrtnosti i naknadnog uskrsnuća (na suđenju ili prosudbi) svijeta tijekom Milenijskog Doba.

Sud Kojeg Vrijedi Čekati

Ta misao proizlazi iz izjave retka 22, da je svo suđenje preneseno Sinu. Postizanje vječnog života treba biti nagrada onih koji će uspješno proći suđenje. Prvo uskrsnuće bit će nagrada onih koji su “pobjednici” na svojem suđenju tijekom Evandeoskog Doba pod uvjetima Uzvišenog poziva i njegovog uskog puta u slavu, čast i besmrtnost.

Gospodin će suditi svijetu čovječanstva, koji je otkupljen Njegovom vlastitom žrtvom, tijekom Milenijskog Doba. U tom suđenju On je obećao povezati sa sobom klasu Nevjeste, čija je suđenje sada u tijeku (1. Korinćanima 6:2). Oni iz čovječanstva, probuđeni iz groba i doveden na suđenje tijekom Milenijskog Doba, koji razviju karaktere u skladu s pravедnosti, i budu bili potpuno prihvatljivi sucu, postići će život, potpun i vječan, na kraju Milenijskog Doba. Ostatak će biti odsječen u drugoj smrti.

Ovo suđenje svijetu nije započelo kod Gospodinova prvog Dolaska, kao što je izjavio: „Nisam došao suditi svijetu” (Ivan 12:47). Njegova objava: “Moja riječ će vam suditi u posljednjem danu,” potvrdila je da sud

čovječanstvu ima mjesto u posljednjem tisućugodišnjem danu od sedam, Milenijskom Danu. U skladu s tim apostol izjavljuje: “Bog je odredio dan [razdoblje, epoha] u kojem će suditi u pravédnosti od strane čovjeka kojeg je odredio” — Krist, Glava i tijelo (Ivan 12:48, Djela 17:31, 1 Korinćanima 6:2).

Uskoro će doći vrijeme kada će ovo veliko sjeme, Krist, biti u potpunosti razvijeno i proslavljeno, svi članovi koji dijele slavu Glave. Tada, kao što Apostol objavljuje, “Bog mira će uskoro zdrobiti [Grčki, satrti u potpunosti] Sotonu pod vašim (Rimljanima 16:20). Tog velikog Izvavitelja, čija je glava i Gospodin otkupio svijet vlastitom dragocjenom krvlju, Otac je imenovao Suce m iskupljene rase.

Ovo djelo neće biti dovršeno sve dok sva zla ne budu bila skroz potčinjena, što će biti na kraju Milenijskog Doba. On će povratiti, učenjem o istini i kažnjavanjima i ispravicima u pravédnosti, koliko god ih bude bilo spremno. Nespremni će biti uništeni između ljudi (Djela 3:23). Kada Krist sruši sve suprotstavljene autoritete, vladavinu i moć, uvjerava nas Apostol On će predati Kraljevstvo Bogu, Ocu. Tako je Otac povjerio djelo pomirenja čovjeka Sinu i također i suđenje rasi. On će ponovno primiti čovječanstvo natrag pod božansku jurisdikciju kada će, kroz Sina kao svoga zastupnika, On sve učiniti novim (1. Korinćanima 15:24; Otkrivenje 21:5).

Mrtvi će Čuti i Živjeti

U retku 25, posebno je ukazano na opći sud čovječanstva tijekom Milenijskog Doba. Onda će svi mrtvi čuti glas Sina Božjega, biti dovedeni do spoznaje o istine (1 Timoteju 2:4) i oni koji čuju (i poslušaju) će živjeti. Oni će biti spašeni, ne samo iz groba, nego i iz svih nesavršenstava — mentalnih, moralnih i fizičkih — koji su došli na svijet kroz grijeh. Oni će biti podignuti do savršenstva života. Činjenica da ovo djelo suda počinje s malim stadom tijekom Evandeoskog Doba je sugerirano izrazom da je vrijeme da mrtvi čuju glas Sina Čovječjega već počeo — “već je tu.” S božanskog stajališta o svijetu se govori kao da je mrtav jer je pod smrtnom kaznom. Upravo je s te točke gledišta naš Gospodin rekao jednome: „Neka mrtvi pokapaju svoje mrtve” (Matej 8:22).

Isus je rekao Židovskim vođama da ne uzimaju samo Njegovu riječ za to. Postoji još jedan koji je svjedočio za njega. Ivan Krstitelj je došao ispred našeg Gospodina, svjedočeći o njemu, kao što čitamo u Ivanu 3:27-36 (NASB). „Otac voli Sina i dao je sve njemu u ruke.” To je bilo svjedočanstvo Ivana Krstitelja, koji je bio preobražen riječju Božjom. Ista preobrazba trebala se je ostvariti u Židovskom vjerskom vodstvu.

U Ivanu 5:36, naš je Gospodin objasnio da su djela koja je izvodio trebala biti svjedok njima. Njegova čuda su objavila njegov identitet. Trebali su prepoznati da je Isus Mesija, na kojeg su dugo čekali. Da su istinski naučili Mojsijev zakon, da su bili istraživači Židovskog Svetog Pisma, te imali riječ Božju u njima, oni bi prepoznali Isusa kao ispunjenje tih Pisma. Umjesto toga, svidjela im se hvala jedni od drugih umjesto ljubav od Boga. Oni su žudjeli za odobravanjem njihovih suvremenika i “od đavla” (Ivan 8:44). Nasuprot tome, Ivan Krstitelj nije priželjkivao ničije odobravanje.

Mojsije je bio još jedan svjedok našeg Gospodina budući je Isus rekao da je Mojsije pisao o Njemu (redak 46). „Metoda s kojom je Mojsije pisao o Kristu.. bila je po liku, tipu i alegorijama. ... Mojsije je pisao o otkupnini u svakom zapovijedenom prinosu za grijeh, životu zvijeri koja je predočavala čovjeka Krista Isusa koji je dan kao pomirenje - [zadovoljenje] za grijeh naroda. ... Mojsije je pisao o otkupnini kad je rekao kako je Bog odjenuo krivi par koji su bili izbačeni goli iz Eden, s kožnim ogrtačima koji pokrivaju njihovu golotinju ... Mojsije je pisao da će onaj koji će ‘blagosloviti’ sve obitelji na zemlji prvo im morati otkupiti vlastitim životom, u toj dirljivoj pripovijesti o prinošenju Izaka, koji je bio centar obećanja, kao žrtve na oltaru. ... Mojsije je napisao da Novi Savez mora biti ratificirana, učinjen djelotvornim, zapečaćen, krvlju saveza, tj. smrću onoga koji ga je ratificirao. Mojsije je pisao ne samo o vrijednosti krvi Pashalnog Jaganjca, nego i o nužnosti da svi koji bi bili prvorođeni pošteđeni, moraju biti pod tom krvlju škropljenja kao i imati Jaganjca unutra. ... I Mojsije je

Isus je naše Pashalno Jagnje

dalje pisao o Kristu i rezultatima Njegove otkupnine u tipskoj Jubilarnoj godini kojom se najavljuje obnova svega” (Reprint 692). Da su Farizeji imali istinsko, duboko uvažavanje Božje Riječi i razumjeli pravi duh Božje riječi, prepoznali bi našeg Gospodina kao njihovog Mesiju.

Oni koji su blagoslovljeni očima koje vide i ušima koje čuju, mogu razumjeti i prepoznati veća čuda koja je učinio naš Gospodina tijekom ovog Evandeoskog Doba. Neki od najslabijih i najnemoćnijih bili su moralno iscjeljeni, ojačani, obnovljeni i preobraženi kroz vjeru i poslušnost našem Nebeskom Oca i Njegovim planovima i namjerama. Koliko god da su čudesni i ohrabrujući ovi događaji, oni su samo malo u usporedbi sa djelom Kraljevstva kada će svijet čovječanstva biti upoznat s njima i izliječen od Velikog Liječnika.

— *Tim Malinowski*

Kruh Života

„Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu” (Ivan 6:33).

Ivan Šesto poglavlje pruža prekrasnu ilustraciju čovjekove obnove. Ovdje, Isus opisuje kako je on kruh života. Kao takav, on daje otkupninu za sve čovječanstvo i mehanizam za njihovo vraćanje natrag u sklad s Bogom preko njegova zemaljskog kraljevstva. Tada će svaki pojedinac moći “jesti” kruh života i doći k Isusu hodajući po povišenom kolniku svetosti.

Plaćanje Cijene Za Kruh Života

Ivan 6 počinje sa hranjenjem 5000 ljudi. Osnovna je lekcija da se možemo osloniti na Isusa za sve (vidi također Filipljanima 4: 6,7, Matej 6:33). Dublji pogled otkriva lekciju o obnovi utkanu u događaje koji su se dogodili. Izvještaj počinje sa velikom gomilom na planini gdje je Isus pitao svoje učenike, „Gdje ćemo kupiti kruha da bi ovi jeli?” (redak 5). Budući da je kruh u ovom poglavlju korišten za predstavljanje Isusova tijela, žrtvovanog da donese život cijelom čovječanstvu, njegovo pitanje postaje: “Kako možemo dobiti život?” “Kako možemo pobijediti smrt?” “Kako možemo spasiti našu rasu?” Odgovor je da mi to ne možemo. Nijedan čovjek ne može platiti cijenu; nitko nema ono što je potrebno (Psalam 49: 7).

Taj je koncept izražen u Filipovu odgovoru: „Nije im dovoljno kruha ni za dvjesto dinara da svaki od njih nešto malo dobije.” (redak 7). Vrijednost od dvjesto dinara je bila više od pola godišnje plaće. Učenici nisu imali dovoljno novca za platiti ovaj kruh. Isto tako, nemamo

dovoljno platiti cijenu za život drugog čovjeka. Nijedan nesavršen čovjek nije sposoban. Međutim, zahvaljujući Isusovoj žrtvi, ne trebamo. On je već platio tu cijenu i nudi život besplatno.

Hranjenje Mnoštva

Među okupljenima bio je i dječak koji je ponudio ono što je imao - pet kruhova i dvije ribe. Slično tome, i članovi crkve odustaju od njihovog malog svega, iako mi ne možemo platiti cijenu koja donosi život mnoštvima. Ipak, dječak dao sve što je imao. Zauzvrat, Isus je umnožio to u više nego dovoljno za gomilu — s preostalih 12 košara.

Da dječak nije dao kruha i ribe, Isus je Božjom moći mogao stvoriti gozba iz ničega. Slično tome, Bog nam je, u ljubavi, dao mogućnost sudjelovanja s našim Gospodinom, kroz našu žrtvu, u blagoslivljanju svijeta čovječanstva u Kristovom Kraljevstvu. Tada će sve doći Isusu i jesti kruh života.¹

Isus Hoda Po Vodi

Ivanova priča nastavlja se s učenicima koji se bore protiv oluje tijekom veslanja na moru tijekom noći, a Isus hoda po vodi. Ovaj oluja je slična uvjetima svijeta: tresući nas, lišavajući nas percipirane kontrole, i zasljepljuje našu sposobnost navigacije. Čak i nebeske zvijezde mogu se ponekad činiti zamagljenima.

Poput učenika, možemo se bojati i Isusa kada pristupa. Koliko smo se često samo molili samo da bi smo otkrili da nismo prepoznali Božji odgovor kad je došao?

Često, kad se Isus približi, okolnosti mogu biti veoma strašne. Ali redak 20 uvjerava nas: „To sam ja; ne bojte se.” On uvijek sve drži pod kontrolom. Kad jednom povjerujemo u to i prihvatimo ga u naš čamac, naše se putovanje može nastaviti.

Paralelni izvještaj povezuje dva čuda zajedno. “vjetar je utihnuo. A oni su se jako, preko mjere, u sebi zadivili i začudili ... jer nisu razmotrili čudo s kruhovima, nego su im srca bila otvrdnuta” (Marko 6: 51-52). Razlog zašto su bili začudeni je jer nisu uspostavili nikakvu vezu natrag s čudom sa kruhovima.

Hranjenje mnoštva

Simboli Isusove žrtve

Tako je Učitelj ponovio lekcije za njih: (1) Moramo se osloniti na Isusa za sve svoje potrebe. (2) Isus ima moć opskrbiti te potrebe. Baš kao što je Isus opskrbio kruhom gladno mnoštvo, učenici bi trebali očekivali da će ih Isus zaštititi u oluji. Koliko bismo se više trebali osloniti na Boga da zaštiti naše novo stvorenje od opasnosti i za smirivanje grijeha izazvano vrevom svijeta i vratiti čovječanstvo u sklad sa samim sobom kroz kruh života — Isusa Krista.

Smirivanje oluje ista je slika kao i hranjenje mnoštva. U Mileniju, čovječanstvo će primiti život i vratiti će se u savršenstvo. Oluja ovog sadašnjeg zla svijeta će se smiriti.

Ja Sam Kruh Života

Ivan 6 zatim predstavlja Isusa kao Kruh Života. Sada je Isus objasnio kako ovaj kruh funkcionira kao životodajni lijek za grijeh i njegove učinke. U recima 53-58, Isus kaže da mi moramo jesti njegovo meso i piti njegovu krv. Ovim govoreći, Isus je izgubio mnogo sljedbenika jer je to bilo teško razumljivo (reci 60,66). Osim konfuzija povezane s ovom izjavom, ona je proizvela još veći šok zbog zapovijedi Zakona protiv pijenja krvi (Levitski zakonik 17:10-12). Još jednom je Isus govorio u simbolima. Postoje različita gledišta što bi ti simboli mogli značiti.

Gledište 1 — U ovom gledištu meso predstavlja Isusovo žrtvovano tijelo kao otkupninu koja proizvodi opravdanje, Krv predstavlja njegovu patnju. Isus je kroz patnju postao naš milosrdni Veliki svećenik koji radi na tome da nas posveti. To je slično simbolima Večeri za sjećanje na Kristovu smrt.

Ivan 6:51 kaže: „Ja sam kruh živi koji je sišao s neba. Ako netko jede ovaj kruh, živjet će vječno. I kruh koji ću ja dati za život svijeta moje je tijelo.” Ovdje Isus definira kruh kao svoje tijelo dano za “život svijeta” — opravdanje.

Uzevši njegovo meso, prikazano u kruhu, budući članovi crkve prihvaćaju Isusovu otkupnu žrtvu i ona se na njih primjenjuje za opravdanje. Njih se računa čistima kroz pokrivalo Isusove haljine pravednosti. Stoga su opravdani kada uzimaju kruh (meso) pri posvećenju.

Krv predstavlja drugačiji aspekt Isusove žrtve: svakodnevno polaganje njegova života u njegovim iskustvima i patnjama. U pijenju njegove krvi, primamo blagodati njegovih iskustava dok on nadzire naše živote. Slijedeći njegov primjer, prihvaćamo patnje kao dio svoje žrtve (Ivan 15: 20-21, 2. Timoteju 2:12). Ta iskustva nas posvećuju, približavajući nas Bogu i razvijajući nas u sliku Kristovu.

Dakle, Isus opisuje način na koji smo mi i opravdani jedući kruh života (Isusovo meso) i posvećeni pijući njegovu krv, stječući dobrobiti njegovih vlastitih životnih iskustava.

Gledište 2 — U ovom gledištu kruh o kojem se prethodno raspravljalo uključuje i Isusovo tijelo i krv. Isus uglavnom govori o jedenju kruha i da je on kruh. Zatim, on koristi nekoliko redaka kako bi se bavio sa mesom i krvlju prije povratka na kruh. Dakle, konzumirajući kruh života, ili gosteci se sa Isusom, bi bilo dvodijelni proces, uključujući i njegovo meso i krv. Isus govori o jedenju kruha života za stjecanje vječnog života (reci 50-51) Zatim on kaže da moramo jesti njegovo meso i piti njegovu krv kako bi stekli vječni život, izjednačavajući oboje zajedno na jedenje kruha života (redak 54).

„Duh je onaj koji oživljuje, a tijelo ne koristi ništa. Riječi koje vam ja govorim duh su i život su” (redak 63). Sada, Isus otkriva da ne govori o svojem doslovnom tijelu, nego opisuje svoje riječi. One su duhovne i daju život. Povezujući svoje meso sa svojim riječima, gostiti se Isusovim mesom može predstavljati gozbu Božjom Riječju, učenjem i primjerom koji je dao Isus. On se naziva Riječ u Ivanu 1: 1, pa je to prikladan simbol. Gozba sa Riječi počinje s čitanjem, proučavanjem i razmišljanjem o tome, ali mora se proširiti na njeno usvajanje i dopuštanje da nas promijeni (vidi Psalam 119: 9-16; Jakov 1:22, 25; Matej 7:24-25). Gozba s Riječju posvećuje nas, kako se Isus molio: „Posveti ih u istini; tvoja je riječ istina” (Ivan 17:17). Konzumacija Isusova mesa dovodi do posvećenja.

Drugi dio kruha života je krv. Krv predstavlja Isusovu otkupnu žrtvu koja daje opravdanje. “Pošto smo sad opravdani krvlju njegovom” (Rimljanima 5:9). Kad prvi put uzmemo krv pri posvećenju, data nam je haljina pravednosti koja pokriva naše grijeha, pa se tako smatramo savršenima kroz opravdanje (Izaija 61:10, 1. Ivanova 1:7). Zbog toga možemo imati ugled kod Boga. „Ali sada, u Kristu Isusu, vi koji ste nekoć bili daleko, dovedeni ste blizu krvlju Kristovom” (Efežanima 2:13). Krv

Pavao, koji nas potiče na žrtvu

Krista omogućuje nam da imamo odnos s Bogom. To je naše opravdanje.

S tog gledišta, Isus objašnjava da se jedenje kruha života sastoji od jedenja njegovog mesa (posvećenje kroz usvajanje Božje riječi) i pijenja njegove krvi (opravdanje kroz Isusovu otkupnu žrtvu).

Slična Gledišta

Oba gledišta imaju neke istovjetnosti. Oba prepoznaju Isusa kao kruh života i priznaju da pojedinac mora jesti Isusovo meso kao i piti njegovu krv kako bi trčao za Uzvišenim pozivom. Oboje uključuje opravdanje i posvećenje u njihovim simbolima. Razlike su u tome koji simboli predstavljaju koje dijelove, pa prema tome, naknadne lekcije razlikovat će se među gledištima.

Epilog

Nakon toga, naš Gospodin je upitao da li bi ga i dvanaest također napustilo. Petar odgovori: „Gospodine,

kome ćemo otići? Ti imaš riječi vječnoga života! I mi vjerujemo i sigurni smo da si ti Krist, Sin Boga živoga” (reci 68-69). Isus je jedini put do vječnog života, jedini put do spasenja. Naši grešni životi bili bi besmisleni bez njega. Zato nas apostol Pavao potiče da darujemo naš život u žrtvi, nazivajući to našom „razumnom službom“ (Rimljanima 12:1). Dok je naša žrtva nesavršena i nedostatna, poput pet kruhova i dvije ribe od dječaka, trebali bismo biti željni da to predstavimo našem Gospodaru koji je žrtvovao sve za nas i cijelo čovječanstvo.

Zaključak

Isus Krist je kruh života. On, dar Božje milosti, rado je dan svima. Međutim, da bi se dobio vječni život, pojedinac mora „jesti kruh.” U čudu s kruhovima, Isus je pokazao kako će blagoslov vječnog života biti podijeljen sa svima koji bi jeli. Hodajući po vodi i smirujući oluju, Isus je pokazao da će smiriti oluju grijeha koja muči čovječanstvo. Sljedećeg jutra Isus je poučavao o dubljem blagoslovu pijenja njegove krvi i jedenja njegovog mesa – o postajanju i opravdanim i posvećenim njime. Oni koji sada jedu kruh života imaju jedinstvenu priliku da postanu dio tijela i zaručnice Kristove i sudjeluju u blagoslivljanju svijeta čovječanstva u budućnosti. Oni će pomoći u dijeljenju pravog kruha života koji pobjeđuje grijeh i smrt i donosi radost Bogu i Njegovom cijelom stvorenju.

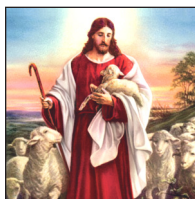
— *Benjamin and Gabriella Stein*

---

(1) Uobičajeno je stajalište da se dva hranjenja mnoštva, 5000 i 4000, odnose na duhovno hranjenje crkve pri otvaranju i zatvaranju Evandeoskog Doba - podsjećajući nas na 5 i 4 stupa na početak i kraj svetinje u Tabernakulu. U kojem slučaju 12 košara nakon prvog hranjenja mogu predstavljati ostatak stečen u 12 apostola, i 7 košara nakon drugog hranjenja može predstavljati dodatnu pomoć 7 glasnika, sada dostupnu nakon djela rane žetve. — Urednik

Isusovo Posluživanje Voda Života

„Stražari su odgovorili: „Nikada čovjek nije govorio kao taj čovjek!” (Ivan 7:46).

Sedmo poglavlje Ivana označava prijelaznu točku u Isusovoj službi od toga da ga uglavnom toleriraju, da mora riskirati svoj život kako bi nastavio svoju službu zbog prijetnji Židovskih dužnosnika.

Uvod (Ivan 7:1,2)

Početak poglavlja apostol Ivan naznačuje specifičnu točku o blagdanu sjenica. To je jedina referenca na ovaj blagdan u Novom Zavjetu. Taj mali dio informacije pomaže nam da razumijemo da je to bila Isusova posljednja proslava tog blagdana, jer je bilo samo šest mjeseci prije nego je bio razapet.

Blagdan sjenica održan je pet dana nakon Dana Pomirenja, koji je slika konačnog pomirenja cijelog čovječanstva. Svaki Židovski muškarac je bio obvezan držati blagdan u Jeruzalem kao sjećanje na četrdeset godina tijekom kojih je Izrael lutao divljinom. Sedam dana su ljudi trebali boraviti u šatorima kao privremenim boravištima. Zatim, osmog dana, održan je sveti saziv, posebno okupljanje za molitvu i veselje (Levitski zakonik 23:34; Ponovljeni zakon 16:13-17; Ivan 7:37).

Tajna Služba (Ivan 7:3-13)

Isus je već činio čuda i podučavao stvari koje su izazvale književnike i Farizeji da mu prijete smrću. Njegova učenja bila su toliko revolucionarna da su mu se čak i njegovi srodnici rugali, sugerirajući mu da ode u Jeruzalem i dokaže svoje mesijanstvo svijetu. Isus je odgovorio da još nije njegovo vrijeme, ali da mogu slobodno ići na blagdan ako žele. Umjesto da javno putuje u Jeruzalem, Isus je otišao u tajnosti zbog prijetnji Židovskih vladara (Ivan 5:18).

Javna Služba (Ivan 7:14-18)

Isus je ušao u Jeruzalem tajno, sredinom Blagdanskog tjedna, ali onda je počeo podučavati u hramu. Tempirajući tu poruku s blagdanom, to mu je možda dalo veću publiku. Njegovo je učenje imalo utjecaj, jer su Židovi bili iznenađeni onim što je znao i kako

je podučavao. Sada je došlo vrijeme da proglasi istinu i ponudi nadu onima koji će prihvatiti njegovu poruku.

Ovo je još jedan zabilježeni slučaj Isusa kao javnog učitelja u hramu (s najranijim spominjanjem u Ivanu 2:13). Jamieson, Fausset, i Brownov komentar opisuje grčku riječ koju Ivan koristi u retku 14 za „poučavati” kao onu koja “označava formalnu i kontinuiranu nastavu, što je razlikuje od pukih povremenih izreka.” Židovski učitelji su bili šokirani. Zvali su Isusa i apostole neuke i obične (Ivan 7:15; Djela 4:13). Kako je mogao znati te stvari bez obrazovanja? Isus je Bez ugleda i časti, ali je poznavao Zakon. Predavao je s autoritetom. Ipak, on nije bio obučavan u rabinskim školama. Njegovo učenje bilo je moćno. Njegova doktrina nije bila njegova nego ju je primio od Onoga koji ga je poslao.

Kada su ga Židovski vođe optužili, Isus je znao svoja prava pod Zakonom bolje od njih. Nije morao svjedočiti protiv sebe. Oni su morali imati dva ili tri svjedoka za dokazati bilo kakve optužbe protiv njega. Kasnije su doveli lažne svjedoke protiv Isusa da ga razapnu. Isus je odgovorio: „Ako tko hoće izvršavati volju njegovu, znat će za taj nauk je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim” (redak 17).

Kao što je Isus naglasio da mu je jedina želja bila činiti Božju volju, mi bi također trebali dati naša srca u cijelosti Bogu i tražiti njegovu volju. Aktivno traženje Božje volje i marljiva težnja da ju se ostvari, ne samo da će nam pomoći u prakticiranju Njegove volje, nego će pokazati našu poslušnost kako bismo mogli biti baštinici obećanja (Ivan 7:17; Matej 11:25; Psalam 25:9).

Isus je često bio optuživan.

Od Isusa dolaze vode života.

Isus je rekao: „Tko sâm od sebe govori, traži svoju slavu, a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravde” (Ivan 7:18). Isus se nije uzdizao. On je samo htio proslaviti Oca koji ga je poslao.

Isus je naveo dva važna načela koja će nam pomoći razumjeti ne samo kako pronaći istinu, nego i kako podijeliti istinu.

(1) „Ako tko hoće izvršavati volju njegovu, znat će za taj nauk je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim” (Ivan 7:17). Jesmo li potpuno predani Božjoj volji? Jesmo li mu doista odani?

(2) „Tko sâm od sebe govori, traži svoju slavu, a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravde” (Ivan 7:18). Božja učenja ne proturječe sama sebi. Ona ostaju u skladu s Njegovim brižnim karakterom. Naša poruka svijetu mora biti istina iz Božje Riječi, odraz Njegove slave. To je naš jedini legitimni autoritet. Tražimo li svoju slavu ili pokušava uzveličati Boga umjesto toga?

Isusovo Vrijeme Bilo Je U Rukama Njegovog Oca (Ivan 7:19-30)

Isusovu službu orkestrirao je njegov Otac uključujući i kada će biti predan u ruke njegovih neprijatelja. Budući da još nije vrijeme za to, njegov Otac je štitio Isusa dok je nastavio svoju misiju da vrši Očevu volju.

Farizeji su odbacili ono što je Isus naučavao, i nastavili ga optuživati. Isusov odgovor bio je, iako Farizeji nisu mogli držati Zakon, htjeli su ubiti Isusa optužujući ga za kršenje Zakona (Ivan 5:8-18). Isus je umjesto toga zatražio od njih da sude stvari koje je radio nepristrano i pravedno.

„Tražit Ćete Me, Ali Me Nećete Naći” (Ivan 7:31-34)

Mnoštvo je znalo što je Mesija trebao učiniti, i neki su to povezali s onim što im je Isus pokazivao. Zbog toga što su mnogi povjerovali u Isusa, Farizeji su postali nervozni. Ako je Mesija bio nešto poput proroka Ilije i Elizeja, ne bi li čuda bila znak isto tako?

Isti ljudi koji su vjerovali Isusu, također nisu razumjeli Njegove riječi službenicima kada su ga došli uhiti. Isusove izjave samo su ih dodatno zbunile. “Tražit ćete me, ali nećete me naći,” i “tamo gdje sam ja, vi ne možete doći” (Ivan 7:32-34 NASB).

Vode Života (Ivan 7:35-39)

Na pitanje što je s tim mislio, Isus je odgovorio kriptično: “”Ako je tko žedan, neka dođe k meni i pije! Tko vjeruje u mene, kao što je Pismo reklo; iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode” (Ivan 7:37-38 ESV). Što se tiče ovog retka, Br. Michael

Nekora rekao je: „Popratna Biblija⁴ sugerira da Isus zapravo govori da ‘rijeke žive vode’ dolaze od njega. Neispravna interpunkcija skriva pravo značenje njegovih riječi. Trebalo bi biti prevedeno ... ‘Isus je stajao i plakao, govoreći, ako je tko žedan, neka dođe k meni, i neka pije, onaj koji vjeruje u mene. Kao što je Sveto Pismo reklo, iz njegove [davatelja, Mesije, a ne prijemnika] utrobe teku rijeke žive vode [koje vjernicima postaju dostupne za piti].”

“S ovim ispravljenim razumijevanjem okrećemo se Zahariji za potvrdu: “U onaj dan otvorit će se izvor domu Davidovu i stanovnicima Jeruzalema za grijeh i za nečistoću” (Zaharija 13:1). Isus je taj ‘izvor.’ Moramo piti ili pribaviti si “živu vodu” koja dolazi od njega i primiti Božjeg Svetog Duha ako želimo ikada imati život na duhovnom nivou postojanja” (Michael Nekora Govor: Nikodem).

To je potvrđeno Ivanovim tumačenjem Isusovih riječi: “(A to je govorio o Duhu koga su trebali primiti oni koji vjeruju u njega; jer Duh Sveti još nije bio darovan, pošto Isus još nije bio proslavljen.)” (Ivan 7:39 ESV). Isus je kasnije rekao svojim učenicima: “Riječ koje čujete nije moja, već Oca koji me poslao” (Ivan 14:24). Isus ne bi ostavio svoje sljedbenike bez vodstva. U Ivanu 16:13 obećao je da će, kada „Duh istine, dođe, to će vas voditi u svu istinu.”

Pijte Isusove riječi, prihvatite ih, vjerujte im i integrirajte ih u naša srca i umove, kako bi postali dio našeg Kršćanskog životnog puta.

Farizeji, Dobri I Loši (Ivan 7:40-51)

Vode hrama bili su ljuti što njihovi službenici nisu uhitali Isusa. Kada su se službenici vratili praznih ruku,

oni su bili ispitani. Ti su časnici navikli na kontrolu mase, praćenje zapovijedi i uhićenja, ali su bili razoružani Isusovim riječima. Mogao je izraziti duboke ideje jednostavnim načinom i biti jasan onima koji su željeli razumjeti. Vojnici nisu ispunili svoju dužnost jer su bili impresionirani onim što je Isus rekao. Njihovo svjedočenje je bilo istinito, što, u usporedbi s odgovorom Farizeja, ilustrira kako su ih dirnule Isusove riječi.

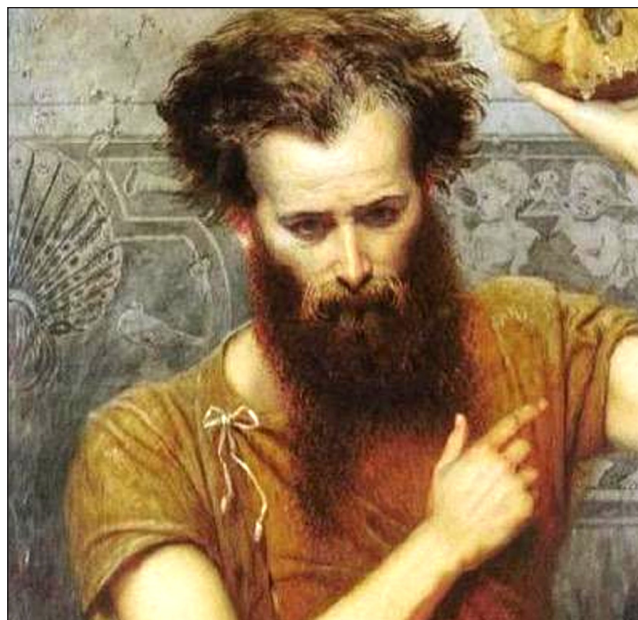
Farizeji su imali narod u čvrstom stisku, ali Isusova služba ih je učinila ljubomornima, ljutima, i uplašenima. Čak i nakon Isusove smrti, žalili su se na Isusa, navodeći: “Taj Isus Nazarećanin ... izmijenit će običaje koje nam je predao Mojsije” (Djela 6:14 ESV).

Nikodem je bio drugačiji. On je bio taj koji je imao privatni razgovor s Isusom zabilježen u Ivanu 3. Isus mu je rekao predivno obećanje, “da tko god vjeruje u njega neće propasti, već će imati vječni život” (Ivan 3:16). Nikodemov pristup u dolasku Isusu izravno sugerira da je često neophodno biti umjeren i otvorenog uma kada se traži pravdu i istinu.

Galilejac (Ivan 7:52 Do Kraja)

Židovski vođe su pokušavali okriviti i osuditi Isusa. To je upravo ono što oni čine Isusove posljednje večeri kada su doveli lažne svjedoke protiv njega. Ovdje u Ivanu Sedmo poglavlje, pokušali su ga uhititi. Ipak, Isus se držao načela što je bilo previše za one koji su spletkarili protiv njega. Njegove su ih izjave zbunile. Kako su ga mogli tražiti, a ne pronaći? Kako nisu mogli otići tamo gdje je on krenuo? (Ivan 7:33-34). Arogantno su tvrdili da Isus nije mogao biti prorok jer nijedan prorok ne može doći iz Galileje.

Iako je Isus odrastao u Nazaretu, njegovi protivnici su previdjeli da je on bio rođen u Bethlemu u Judeji, gradu za kojeg je prorok Mihej predvidio da će Mesija doći. (Mihej 5:2,3). Mnogi Židovi su prezirali Nazarećane (Ivan 1:46, 7:52, Reprint 3483), dok su Farizeji bili netočni u vezi s tim jesu li proroci došli iz Galileje ili ne. Prorok Jona bio je iz Gat-Hefera, grada koji graniči s Galilejskom morem. Nahum je bio iz Kafarnauma. Ilija

Nahum iz Kafarnauma, prorok iz Galileje

Tišbijac je došao iz Tišbe za koju neki sugeriraju da se nalazila u galilejskom području. Neki nagadaju da je Malahija bio iz galilejske pokrajine jer njegova Knjiga spominje proročanstvo o Iliji.

Ovo poglavlje Ivana bilo je oko šest mjeseci prije Isusova raspeća i smrti. U ovom poglavlju vidimo pokušaje uhićenja Isusa, njegove majstorske odgovore koji su zbunili njegove protivnike, njegovo ohrabrenje onima koji su ga slijedili i nagovještaje njegovog udesa i budućeg uhićenja. Ipak, Isus je dao poruku nade za one koji su vjerovali u njega i obećanje pomoći od Duha Svetoga koji će uskoro biti dan svima koji hodaju njegovim stopama.

— Jeff Mezera

(1) Napomena urednika: Iz samih drevnih rukopisa, interpunkcija može biti u svakom slučaju. Grčki Novi zavjet Ujedinjenih Biblijskih Društava, 5. izdanje, slijedeći popratnu bilješku prijevoda Companion Bible zapaža: NRSV (i na marginama REB-a i NIV-a), plus nekoliko modernih Njemačkih, Francuskih i Španjolskih verzija. Ali slijedeći su: KJV, REB, NIV, margina NRSV-a, moderna Francuska verzija, i margina druge dvije.

„Prije Nego Se Abraham Rodio, Ja Sam Postojao”

„Abraham, otac vaš, radovao se da bi vidio moj dan. I vidio je, te se razveselio” (Ivan 8:56).

U nekim biblijskim prijevodima, Ivan 8 Poglavlje počinje pričom o ženi uhvaćenoj u preljubu. Međutim, taj incident nije pronađen u mnogim najstarijim rukopisima. Bruce M. Metzger piše:

“Dokazi za ne-Ivanovo podrijetlo izvotka [odlomka] o preljubnici su nadmoćni. Nema ga u tako ranim i raznolikim rukopisima kao što su p⁶⁶, p⁷⁵, X, B ... [sve rukopisi iz sredine 4. stoljeća natrag do otprilike. AD 200] ... Kada se tome pridoda ... uzimanjem u obzir da stil i vokabular izvotka se primjetno razlikuju od ostatka Četvrtog Evanđelja (vidi bilo koji kritički komentar), i da prekida slijed od 7:52 i 8:12 ff., izgleda da je dokaz protiv Ivanovog autorstva uvjerljiv.”¹

Osmo poglavlje doista počinje s 12 retkom. Ostatak poglavlja opisuje Isusov susret sa Židovskim vođama dok su bili u Jeruzalemu. Ivan Krstitelj je prorokovao o njima, „Tko dolazi s neba [Isus] ... I što je vidio i čuo, to svjedoči, a nitko ne prima svjedočanstvo njegovo” (Ivan 3:31,32). Vođe nisu primili Isusovo svjedočanstvo jer Božja Riječ nije prebivala u njima (Ivan 5:38).

Tijekom tog susreta Isus je izrekao četiri duboke izjave. Prikrivenim jezikom, Isus je objavio onima koji su imali Božju riječ u njihovom srcu, da je On bio Mesija. Međutim, Židovski vođe bili su zatečeni onim što je Isus rekao. Tim izjavama Isus je usporedio sebe, svoja naučavanja i Boga kojem je služio sa onima Židovskog vjerskog vodstva. Zato što Božja riječ nije bila u njihovom srcu njihov odgovor bio je bijes i nasilje umjesto prihvaćanja.

Svjetlo Svijeta

Isus je inicirao razgovor rekavši: ”Ja sam svjetlo svijetu. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života” (Ivan 8:12). Svjetlo Židovskom narodu su bili Zakon i Proroci. Međutim, tijekom stoljeća bio je zamračen komentarima i tradicijama njihovih vođa.

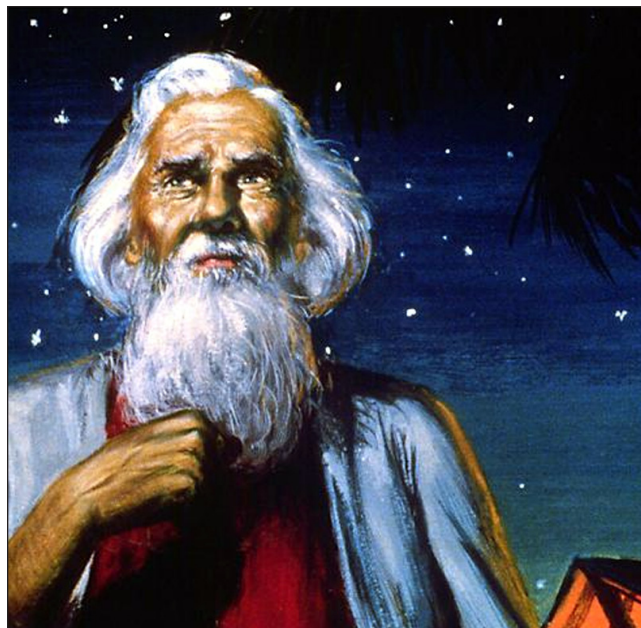
Ivan je pisao o Isusu: “U njemu je bio život i život je bio svjetlo ljudima. I svjetlo svijetli u tami, i tama ga nije osvojila” (Ivan 1:4,5). Isusova naučavanja i život je odražavao svjetlo Božje slave. To svjetlo bi donijelo život onima koji bi ga slijedili. Isus je kasnije rekao:

“Ja sam svjetlo svijetu” (Ivan 9:5). Dodao je u Ivanu 12:35, “Još je malo vremena svjetlo s vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas tama ne osvoji!”

Ali tama je osvojila većinu u Izraelu, posebno njihove vođe, i tako su oni odbacili svjetlo koje je Isus dao. Oni “ne želite doći k meni [Isusu], da biste imali život” (Ivan 5:40).

Odgovor vođa Isusu pokazao je njihovo odbijanje. “Tvoje svjedočenje nije istinito.” Isus je uzvratilo: “I u vašem je Zakonu zapisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito. Ja sam onaj koji svjedočim za sebe, i Otac koji me je poslao svjedoči za mene” (Ivan 8:13,17,18). Isusov život i naučavanja te Božji duh u Isusovim čudima bila su dva svjedoka o kojima je Isus govorio.

Tada je Isus rekao: „ja sam odozgo, ja nisam od ovoga svijeta. Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ako ne povjerujete da Ja jesam taj, umrijet ćete u svojim grijesima” (reci 23,24). Prikrivenim jezikom Isus je izjavio da je bio s neba i jedini put do oprostnje grijeha bilo je prihvaćanje njega. Još uvijek Židovi nisu razumjeli. “Tko si ti?” (redak 25). Isus je dodao: “Ja ništa sâm od sebe ne činim, nego govorim ono što me Otac moj naučio” (redak 28).

Otac Abraham

Postati kao mala djeca (Matej 18:3).

Stoga “mnogi su povjerovali u njega,” ali ne i vjerski vođe (redak 30).

Istina će Vas Osloboditi

Sada je Isus govorio “Židovima koji su mu povjerovali: “Ako ostanete u mojoj riječi, doista ste moji učenici; i upoznat ćete istinu, i istina će vas osloboditi” (reci 31,32). Ovo je bila čudna izjava Židovima, koji nisu smatrali da su zarobljeni od grijeha i da su u ropstvu Zakona i Rima (redak 33).

Isus je govorio o njihovom ropstvu grijehu. “Svatko tko počini grijeh je rob grijeh. ... Dakle, ako vas Sin oslobodi, vi ćete zaista biti slobodni” (reci 34,36). Zakon nije oslobodio Židove od Adamske osude. Da bi postali istinski slobodni, morali bi doći otkupitelju — Isusu. Iako je Zakon bio je odgajatelj koji je pokazao potrebu Izraela za otkupiteljem i dovesti ih Kristu, oni i posebno njihovi čelnici, nisu shvatili lekciju (Galaćanima 3:24).

Abrahamovi Potomci

Zatim je Isus odgovorio na njihovu raniju tvrdnju da su Abrahamovi potomci. “Znam da ste sjeme Abrahama, ali me ipak nastojite ubiti, jer moja riječ nema mjesta u vama” (redak 37). Iako je Isus prepoznao Izraelsko fizičko porijeklo od Abrahama, on je vidio da njegova riječ i Očeva riječ nisu u njihovim srcima. To je bio korijen njihovog problema.

Tada ih je Isus izazvao: “Ako ste Abrahamova djeca, činite djela Abrahamova” (redak 39). Biti Abrahamovom pravom djecom je značilo slijediti Abrahamov primjer. “Oni koji su djeca tijela nisu djeca Božja, nego se djeca obećanja računaju u sjeme” (Rimljanima 9:8).

Oni koji imaju vjeru u Isusa bili bi djeca Božja. “Nego je Židov onaj koji je *to* u nutrini, i obrezanje je *ono* u srcu, po duhu, a ne *po* slovu” (Rimljanima 2:29). Vjerski vođe nisu bili Židovi iznutra, u svojim srcima.

Ipak su uzvratili, tvrdeći da je Bog njihov Otac (redak 41). Isus, Božji Jedinorođeni Sin, jedini je mogao komentirati autoritativno na tu temu. “Kad bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene, jer ja sam od Boga izašao i došao ... Zašto ne razumijete moju besjedu? Jer niste u stanju slušati riječ moju” (reci 42,43). Da su Židovi su imali vjeru Abrahamovu i voljeli Boga i Riječ Njegovu, prihvatili bi Isusa. Ali Božja riječ nije bila u njihovim srcima, i tako su, odbacili Isusa.

Vaš Otac Đavao

Isus je otkrio Židovskim vođama tko je stvarno bio njihov otac. “Vi ste od *svoga* oca Đavla i želite činiti požude oca svoga On je bio čovjekoubojica od početka ... jer je lažljivac i njen otac” (redak 44). Laži vođa o Isusu i njihova želja da ga ubiju potvrdile su đavla kao njihovog oca (Ivan 8:13; Matej 12:10; Ivan 7:1).

Ispunjeni Sotoninim duhom, istina nije imala mjesto u njima. “Zato što ja govorim istinu, meni ne vjerujete ... jer niste od Boga” (reci 45,47). Oni koji su odbili Isusove riječi očito nisu bili Božja djeca niti su Ga tražili.

Prije Nego Se Abraham Rodio, Ja Sam Postojao

Židovi su postajali sve više ljuti. “Ne kažemo li dobro da si ti Samarijanac i *da* imaš đavla?” (redak 48). Ali Isus nije uzvratio. „Odajem počast svom Ocu ... Ja ne tražim slavu svoju” (reci 49,50). Isusov cilj bio je slaviti Boga. “Proslavio sam te na zemlji” (Ivan 17:4).

Tada je Isus rekao: “Uistinu, uistinu, kažem vam, ako tko drži riječ moju, neće nikada vidjeti smrt” (Ivan 8:51). Ovo je bila teška izreka za Židove koji su razmišljali doslovno. Isus obećava da oni koji su održali njegovu riječ neće propasti vječno, iako bi mogli spavati u smrti (Ivan 11:25). Ali čovjek je morao vjerovati da je Isus poslan od Boga, da se ne okrene zbog ove izjave (Ivan 6:67-69).

Sada su nevjerujući Židovi mislili da mogla pobijediti u ovoj raspravi. “Ti kažeš: ‘Ako tko drži moju riječ, neće nikada okusiti smrt.’ Jesi li ti veći od našega oca Abrahama, koji je umro? ... Kime se ti praviš?” (Ivan 8:52,53). Kao Sin Božji i Mesija, Isus je bio veći i od Abrahama i od Proroka (Psalmi 2:6-12; Izaija 9:6,7; Zaharija 6:12,13).

Isus je uzvratio: “Onaj koji mene časti moj je Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog” (redak 54). Bog je

Jedan od Isusovih susreta sa Farizejima

proslavio Isusa dajući mu Svoje riječi i Duh te izvođenje Čuda. „Ali ja ga poznajem i držim riječ njegovu” (redak 55). Kao Logos, Isus je proveo eone s Ocem. Poznavao je Oca prisnije od bilo kojeg drugog bića u Božjem stvarstvu (Izreke 8:22-31). Ipak, Židovi nisu shvaćali s kim su razgovarali.

Naposljetku, Isus je iznio zapanjujući zaključak ovom razgovoru. „Abraham, otac vaš, radovao se da bi vidio moj dan. I vidio je, te se razveselio” (redak 56). Židovi su bili zapanjeni! „Zar si vidio Abrahama, a nemaš još ni pedeset godina?” (redak 57). Isusov odgovor: „Uistinu, uistinu, kažem vam, prije nego je Abraham bio, Ja jesam” (redak 58). Židovi su zanimali! Njihov odgovor je bio da pokupe kamenje i bace

ga na Isusa.

Taj kontrast i sukob između Isusa i vjerskih vođa neprestano se ponavljao između Isusovih sljedbenika i mnogih u Nazovikršćanstvu. Dok su Isusovi učenici objavljivali svjetlo i slobodu dostupne u Kristu, Vođe Kršćanstva držali su narod u neznanju. Božja riječ nije u njihovom srcu. Kao Protivnikov nasad, oni su mrzili, progonili, i često ubijali mnoge prave Kršćane tijekom Evandeoskog Doba (Matej 13:38,39). Slijedimo Isusov primjer i “držimo čvrsto ispovijedanje naše vjere bez kolebanja,” bez obzira na reakciju Nazovikršćanstva, “jer Onaj koji je obećao je vjeran” (Hebrejima 10:23).

— Ernie Kuenzli

(1) „Tekstualni komentar Grčkog Novog Zavjeat (2. izdanje), popratni svezak uz Grčki Novi Zavjet Ujedinjenih Biblijskih društava (4 revidirano izdanje);” Ujedinjena Biblijska Društva, 1998

Nevjerojatna Milost

„Jedno znam: da sam bio slijep, a sada vidim!” (Ivan 9:25).

Napisane mnogo godina nakon ostatka Novog zavjeta, Ivanove knjige prilagođuju svoj fokus na Isusa, našu prvu ljubav (Otkrivenje 2:4). Evanđelje po Ivanu pruža intimni prikaz Isusa kao personifi-

kacije Božjeg brižnog karaktera (Ivan 14:9). Ivan Poglavlje 9 daje posebno živopisnu sliku Isusa kao izvora i dovršitelja naše vjere (Hebrejima 12:2). Također opisuje proces povratka u Božju milost. Usredotočuje se na čovjeka slijepog od rođenja kojeg je Isus ozdravio. Nakon što je ozdravio, ovaj je čovjek svjedočio o Božjoj ljubavi pred ljudima i Farizejima, i na kraju, dobio duhovni vid da prihvati Isusa kao Mesiju.

Protagonisti

Isus i slijepac su glavni protagonisti događaja, poučavanjem i učenjem kroz iskustvo. Učenici, narod i Farizeji su promatrači.

„I prolazeći, Isus je ugledao čovjeka slijepog od rođenja” (Ivan 9:1)

Isus je odabrao put koji je pohodio bolesne i siromašne, odbivši put osobne slave kad je svladao iskušenja u divljini. Ove posebne subote, jedan poput Dobrog Samarićanina trebao je izliječiti od čovjeka koji je bio rođen slijep, lišen nade da će ikada vidjeti. Slijepac nije ni zatražio pomoć. On je prihvatio svoje stanje kao trajno, točno slika našeg palog stanja kojem je potrebno spasenje.

Pa ipak ga je naš Gospodar pronašao, pobrinuo se za njega, izliječio njegov doslovni vid i dao mu smisao i potpuni položaj pod Zakonom kad se je on branio. Kasnije mu je Isus darovao duhovni vid. Baš kao njegov Otac na nebu, Isus je ljubio slijepca dok je još bio grešnik (Ivan 3:16, Rimljanima 5:8).

„A njegovi su ga učenici upitali govoreći: “Učitelju, tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?” (Ivan 9:2).

Učenici su odlučili slijediti Isusa na njegovoj stazi. Nakon što su neko vrijeme učili od Isusa, borili su se s Farizejskim zaključivanjem koje je krivilo grijeh za svoje najugroženije žrtve (Ivan 9:34). Isus, Gospodar subote, nije bacao kamenje. Umjesto toga, ozdravio je i oprostio. Hodajući s Isusom, učenici su vidjeli istinski prikaz brižnog karaktera Njegovog oca (Ivan 9:3-4;

Ivan 14:9).

Nasuprot tome, Farizeji su odbili hoditi s Isusom. U Ivanu 9, oni su dva puta odbacili da je ovo jedinstveno ozdravljenje bilo od Boga. Oni zastrašili roditelje slijepca, omalovažavali čudesno izliječenog čovjeka i hulili na Isusa. Prikazivali su Boga na svoju sliku i sličnost: krutog, nesigurnog, osvetoljubivog i kojemu nedostaje suosjećanje. Nisu shvatili da su Subote i Jubileji bili brižna Božja priprema, osmišljena skinuti teret s bolesnika i siromaha (Matej 12:11,12).

Isus, Svjetlo Svijeta

„Dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta” (Ivan 9:5)

Čineći ovo čudo u subotu, Isus nam pokazuje pravo značenje ulaska u Božji počinak kroz Njega, i u ovom i u budućem dobu (Ivan 9:14). Gospodar subote bio je svjetlo za razliku od bilo kojeg drugog, prosvjetljujući mnoge i zaslijepljujući neke (redak 39). Upozorio je i na dolazak noći kad nitko ne može raditi. Bilo zbog dospijeća okolnosti ili odlaskom u smrt, postoji ograničeno vrijeme za obavljanje Božjeg posla u ovom životu. Potrebno je prepoznati mogućnosti slavljenja Boga i iskoristiti ih. Isus je to učinio svim srcem.

U Propovijedi na Gori Isus nas potiče biti i svjetlo svijeta, gradovi na brdu koji se ne mogu sakriti. Moramo živjeti takve živote da slavimo Boga (Matej 5:14-16). Kao što vidimo u Ivan 9, slijepac i učenici su izabrali slijediti Isusa i pustiti da njegovo svjetlo zasja kroz njih. Farizeji nisu.

Farizeji su upozoravajuća priča za svakog Kršćanina. Nisu bili potpuno slijepi (Ivan 9:41). Premda tvrdeći da je Božja riječ svjetiljka za njihove noge, nisu uspjeli prihvatiti Božju Riječ, Logosa, svjetlo svijeta. Nije nikakvo čudo da je Farizej Savao priznao svoju sljepoću tek nakon osobnog susreta s Isusom. Pavao Apostol upozorava da čak i uz naše najbolje napore mi još uvijek vidimo u ogledalu, tamno (1 Korinćanima 13:12). Ivan nas također podsjeća u svojoj posljednjoj knjizi da se ne oslanjamo na vlastita postignuća, nego da radije držimo naše oči i sklonosti na Isusu (Otkrivenje 3:17-18).

Čudesno Izlječenje

„Kad je to izgovorio, pljunuo je na zemlju i od pljuvačke napravio blato i slijepcu premazao blatom oči” (Ivan 9:6)

Pranje na kupalištu Siloam

Farizeji su Isusa smatrali prokletstvom jednako kao što se pljuvanje po nekome smatralo prokletstvom. Ipak, Isus je iscijelio oči miješajući vodu iz usta (njegova učenja) s tlom (ljudska priroda). Kao bakrena zmija u pustinji, Isus je bio i nastavlja biti lijek, blagoslov, obnovljeni život (Ivan 3:14; Brojevi 21:9).

„Te mu rekao: „Idi, operi se u kupalištu Siloamu!” (što se prevodi: Poslan)” (Ivan 9:7)

Naziv kupališta implicira da Isusovo ozdravljenje pruža novi smisao života koji postaje jasnim nakon što se vid obnovi: „Mir vama. Kao što je Otac poslao mene, tako je šaljem vas” (Ivan 20:21).

„Tada je otišao i oprao se pa se vratio gledajući” (redak 7). Razumni odgovor je otići na izvor istine koji je identificirao Gospodin, i zatim uzeti učešća u našem čišćenju. Nakon što je ozdravio, čovjek se vratio na mjesto izlječenja kao živi dokaz Božjeg velikog djela (redak 3). To je podsjetnik na Isusove ranije riječi: „voda koju ću mu ja dati postati će u njemu izvorom vode što teče u život vječni” (Ivan 4:14). Čovjekov put prikazuje Isusa kao put, istinu, i život i kako nitko ne dolazi do Oca osim po Njemu (Ivan 14:6).

Pavao sažima proces osobnog spasenja ovako: „ali sam zadobio milosrđe jer sam to neupućen činio, u nevjeri. A milost Gospodina našega bila je preobilna, zajedno s vjerom i ljubavlju koja je u Kristu Isusu” (1. Timoteju 1:13,14).

Poruka Vjere

Čovjek kojeg je Isus ozdravio imao je potpuni položaj pred Zakonom (Ivan 9:23). Primio je mjeru duha sile, ljubavi i zdravog uma (2. Timoteju 1:7). Nasuprot tome, njegovi roditelji su još živjeli u strahu od Židova. Ozdravljeni čovjek je rječito svjedočio o Božjoj dobroti, obranio je Isusov karakter i ukazao na jedinstvenost djela našeg Gospodina u usporedbi sa starim prorocima. Još uvijek ne znajući, on je priznao da je Isus Mesija.

Ozdravljeni čovjek postao je snažan svjedok pred ljudima i dva puta pred Farizejima. On je slika onih koje je Isus poslao do krajeva zemlje poput ovaca među vukove. Oni ustima priznaju da je Isus Gospodin, izbačeni su iz sinagoga i govore kako ih je Bog uputio (Djela 1:8; Rimljani 10:9; Ivan 16:2; Matej 10:16, 19).

„Ja Sam Uvijek Sa Vama” (Matej 28:20)

Izliječeni je čovjek izbačen iz sinagoge, kao grešnik. Čuvši za ovo, Isus ga je ponovno potražio, naišao je lijep prijem, i otkrio mu se kao Mesija (Ivan 9:35-38). Najzad je čovjek vidio svog Spasitelja kao ono što je On bio: svjetlo svijeta, Gospodar Subote, utjelovljenje Božje ljubavi. Čovjekov odgovor trebao bi biti naš odgovor, isto kao što će biti odgovor izliječenog čovječanstva u Većoj Suboti: „A on je rekao: „Vjerujem, Gospodine!”, te mu iskazao štovanje” (Ivan 9:38).

„Divna milost, milozvučna,
griješnog me spasila
izgubljenog me pronašla,
slijepog prosvjetlila.”

Dobri Pastir

„Ja sam pastir dobri. Pastir dobri polaže život svoj za ovce” (Ivan 10:11).
„Djela koja ja činim u ime Oca svoga, ona svjedoče za mene” (Ivan 10:25).

Evangelje po Ivanu Poglavlje 10 sadrži dvije glavne teme – “Isus kao Dobri pastir” u recima od 1 do 21, i “Ja i Otac smo jedno” u recima 22 do 42. Nakon čuda iscjeljenja slijepog čovjeka u 9. poglavlju, prisposoba o Dobrom Pastiru je namijenjena književnicima i Farizejima. Kritizirali su Isusa zbog iscjeljenja slijepca na šabat i nisu vjerovali da je čovjek bio rođen slijep.

Isus Kao Dobri Pastir

Kako počinje 10. poglavlje, Isus daje usporedbu (ili simbol) o lopovu i pljačkašu koji se penje u ovčinjak s namjerom da ukrade naklonost ovaca. Nasuprot tome, Isus navodi da samo dobri pastir ulazi kroz vrata jer vratar ili “portir” (predstavlja Zakon) priznaje pastira i otvara mu vrata da uđe. Isus je morao poslušati i ispuniti Zakon svojom žrtvom kako bi dobio ulaz k ovcama.

Ovčinjak je predstavljao naciju Izrael koja je bila u saveznom odnosu s Bogom. Lopov i pljačkaš su se popeli sa strane u ovčinjak i pokušali varljivo izvesti ovce van. Stranac i lopov vjerojatno predstavljaju književnike i Farizeje koji su Izrael odveli na krivi put. Tražili su čast i bogatstvo za sebe, rekavši ljudima da slijede njihove tradicije, i inzistirali su na tome da ljudi slijede zakona sve do slova iako ga oni nisu slijedili. Isus je o tim vođama rekao: “jer vežu teške terete koji su preteški za nošenje te ih stavljaju na ramena ljudima, a sami ih ne žele ni jednim od svojih prstiju pomaknuti” (Matej 23:4).

Ezekiel poglavlje 34 prorokovao je o ovim pastirima i njihovom neuspjehu u hranjenju ovaca:

“Jedete pretilinu i odijevate se vunom, koljete ono što je utovljeno, no stada ne napasate” (redak 3). Osim književnika i Farizeja, bilo je i drugih lažnih vođa i “Mesija” u to Isusovo vrijeme Isusa kao što su Teuda i Juda Galilejac (Djela 5:36-37). Oni su se pojavili, obmanuli svoje sljedbenike i na kraju ih raspršili. Međutim, prave ovce ne slijede stranca jer ne poznaju njegov glas. Pravi pastir poznaje svoje ovce po imenu i one se odazivaju kada ih pozove.

Kada uspoređujemo retke 2, 7 i 9 od Ivana Poglavlje 10, Isus se spominje kao i dobri pastir i vrata. U retku 2, Isus ulazi “kroz vrata,” dok se u retku 7 kaže: “Ja sam

vrata ovaca.” Izgleda da se slika onoga što vrata predstavljaju mijenja od Zakona u retku 2 u Isusa u retku 7. Isus je ušao na vrata (redak 2) i savršeno je poštovao Zakon. Nakon njegove smrti, postao je vrata (redak 7) i pravi Pastir da vodi stado k spasenju (redak 9). Jednom dobivši ulazak u ovčinjak, Isus vodi svoje ovce iz ovčinjaka Zakona na pašnjak Božje obitelji. Redak 4 opisuje kako Pastir ide ispred ovaca vodi ih umjesto da ih “gura” ili u krdu goni na pašnjak. Ovce slijede pastira po vlastitoj želji.

Ta se usporedba može primijeniti i tokom cijelog Evandeoskog Doba. Stranac i lopov su. Kršćanski vođe i svećenici koji vode svoje stado na krivi put ne slijedeći zdravo učenje Svetog Pisma. Njihove obmanjujuće doktrine uključuju trojstvo, vječnu muku, besmrtnost duše, mise, višu kritiku (tvrdeći da su dijelovi Biblije alegorija, a ne doslovno, itd.), moralno popuštanje (npr. trivijalizacija braka i tradicionalne obiteljske strukture, prihvaćanje istospolnih brakova), zalaganje za socijalnu pravdu i pravednost na svaki način uključujući nasilje, promicanje rasnih podjela itd. Drugi crkveni vođe utječe su pod utjecajem novca i osobne slave i kontinuirano traže donacije kako bi omogućili svoj razmetljivi životni stil. Prave ovce ili Kristovi sljedbenici mogu razlučiti između dobrog pastira i ovih stranaca po njihovom glasu i njihovim djelima. “Onaj koji ima uho, neka čuje” (Otkrivenje 2:7). Krist

Isus je vrata ovčinjaka

poziva svoje sljedbenike imenom kada Kršćanin odgovara na Gospodinov "poziv."

Apostol Pavao nas upozorava na ove lažne pastire u 2 Timoteju 4:3,4. "Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrav nauk, nego će po vlastitim požudama sebi nagomilati učitelje da im škakljaju uši; i okretat će uši od istine, a priklanjati se bajkama." Slično je upozorenje i u 2 Timoteju 3:13, "A zli ljudi i varalice napredovat će iz zla u gore, zavodeći *druge* i sami će biti zavedeni." U Mateju 24 Isus upozorava Crkvu na to: "Pazite da vas tko ne zavede!" (redak 4). Rec 11, 23 i 24 također govore o lažnim prorocima i lažnim Kristima koji bi mogli odvesti čak i izabrane na krivi put. Iako postoje pravi i lažni pastiri, također postoje istinita i lažna (nominalna) Crkva za odvojiti u "malo stado" ovaca i lažne ovce. Još jedan primjer odvojenih stada nalazi se u prisposobi o pšenici i kukulju (Matej 13:24-30,36-43).

U Ivanu 10:11-13 Isus kaže da je on Dobri pastir koji polaže svoj život za ovce. On se suprotstavlja "unajmljivaju" ili unajmljenom radniku koji ne pozna niti ga je briga za ovce. Kasnije, "najamnici" bježe kada vuk prijeti stadu, ne želeći riskirati svoj život da ih brane. "Unajmljivanje" bi moglo predstavljaju književnike i Farizeje koji nisu osjećali odgovornost za skrb ili dobrobit ljudi. Vuk je životinja koja vrebava ovce. To vjerojatno predstavlja književnike i Farizeje koji su proždrali udovičine kuće tako da bi se mogli obogatiti (Marko 12:40). U Mateju 7:15 upozorenje je dano: "Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjoj odjeći, a iznutra su grabežljivi vukovi!"

U retku 16 Isus kaže: "A imam i druge ovce koje nisu iz ovoga tora. I njih ja moram dovesti." (redak 1). Zašto postoji još jedan ovčinjak? Postoje dva pogleda na ovo. Prvi je da oni predstavljaju Pogane koji su kasnije pozvani ("druge ovce") nakon što su samo neki od izgubljenih ovacva iz Izraelskog doma odgovorile na Isusov poziv i slijedili ga. Mali broj Židovskih ovaca bit će kombiniran s Poganskim ovacva u jedno stado od 144.000. Drugo mišljenje je da druge ovce predstavljaju svijet čovječanstva, uključujući nevjerni Izraela koji će kasnije biti podučeni slijediti Krista u zemaljskom kraljevstvu.

Ja I Otac Smo Jedno

Počevši od retka 22 i nastavlajući do kraja poglavlja, predmet se mijenja. Sada Isus opisuje svoj odnos sa svojim Ocem. To je razbjesnilo Židove koji reagiraju tako da ga prvo žele kamenovati, a kasnije ga uhititi.

Redak 22 kaže da se to dogodilo tijekom godišnjeg Blagdana Posvećenja, koji se dogodio u Prosinu. Bila su tri službena posvećenja spomenuta u Svetom Pismu: Šator od sastanka, Salomonov Hram i Zerubabelov Hram. Komentatori vjeruju da je Blagdan Posvećenja

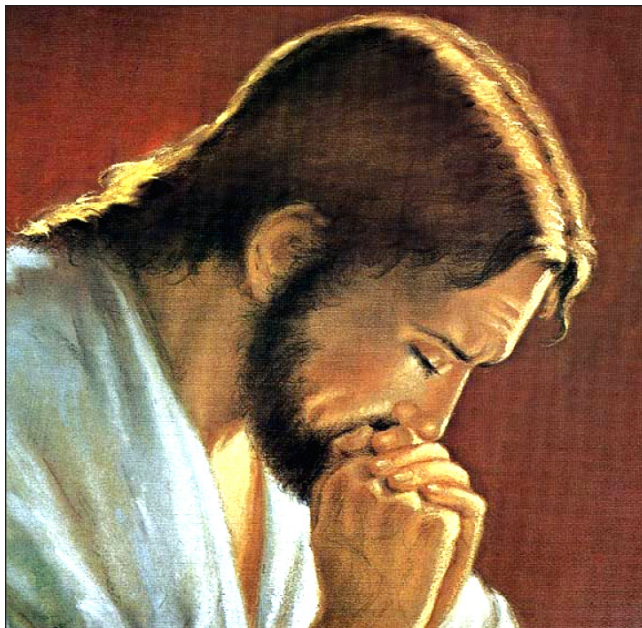
Isus brine za svoje stado

koji se ovdje spominje pokrenuo Juda Makabejac svojim pročišćavanjem Hrama 164. godine prije Krista nakon što ga je oskrvnuo Antioh Epifan. Za to vrijeme Židovi su se okupili oko Isusa i pitali ga je li on Krist. Isus je odgovorio koristeći riječi slične onima u ranom dijelu poglavlja 10. On odgovara da oni nisu bili njegove ovce jer ga nisu slijedili.

Onda se obratio svojim pravim ovacva, rekavši da nijedan čovjek nije u stanju oteti (ili iščupati) njegove sljedbenike iz njegove ruke. Samo postupci njegovih sljedbenika mogu ih odvojiti od Isusa. To se događa kada odstupaju od Svetog Pisma ili ne uspijevaju slijediti Isusove riječi. Isus je dodao da ovce koje ga slušaju i slijede "nikada neće propasti," što znači da neće ići u drugu smrt. Onda je naparavio razliku između sebe i njegovog Oca, navodeći da njegova prava ovca ne može biti oteta iz ruke njegova ili oćeve, i da mu je Otac dao ovce.

Međutim, u retku 30, Isus naizgled proturječi toj razlici kada kaže: "Ja i Otac smo jedno." Redak 30 koristi Trinitarijancima kako bi objasnili da su Otac i Isus iste suštine, jednako vječni i ravnopravni u moći. Stvarni odnos između njih dvoje bolje je objasniti korištenjem drugih tekstova Svetog Pisma iz Evandjelja po Ivanu. Poglavlje 14 pruža dobar opis ovog odnosa u recima 20, 24, 28 i 31: "(20) da sam ja u Ocu svome, i vi [moji učenici] u meni i ja u vama. (24) riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me je poslao ... (28) 'Idem k Ocu' jer je Otac moj veći od mene... (31), činim onako kako mi je zapovjedio Otac!"

Jednost koju Otac i Sin imaju je u namjeri, a ne u biću. To je navedeno u Ivanu 17:11, 21-23 kada se Isus molio svojem Ocu za jednoću svojih učenika. Rekao je: "da oni mogu biti jedno, baš i kao što smo mi jedno." U Ivanu 5:22,23, Isus je dodao: "Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud povjerio Sinu, da svi poštuju Sina kao što

Isus je vršio volju svog Oca

poštuju Oca.” Drugim riječima, Otac dopušta sinu da sudi ovcama o tome je su li dostojne biti iz “malog stada.”

Židovi su odgovorili uzimajući kamenje. Isus ih je pitao, za koje ga od dobrih djela “kamenuju?” Židovi su odgovorili da ga kamenuju zbog bogohuljenja jer se je Isus učinio Bogom. Isus je odgovorio da ima mnogo bogova, citirajući Psalam 82:6,7, “Ja sam rekao: “Bogovi ste i svi ste djeca Svevišnjega. Ali ćete kao ljudi umrijeti i pasti kao jedan od knezova!” Ova se izjava odnosi na

Malo Stado, koje se u svom proslavljenom stanju može smatrati bogovima. Treba napomenuti da je Sotona također bog, “bog ovoga svijeta” (2. Korinćanima 4:4). Zato se je Isus izdavao za boga, ali ne Boga, njegovog Oca. Nadalje, rekao je da je Sin Božji i da je radio djela svoga Oca. Židovi su pokušali uhititi ga, ali je pobjegao jer još nije bilo njegovo vrijeme da umre.

Poglavlje završava Isusovim odlaskom na mjesto gdje je Ivan krstio ljude. Mnogi su doklazili k njemu “i mnogi su tamo povjerovali u njega” (Ivan 10:40-42).

Sažetak I Zaključak

Deseto poglavlje fokusira se na Isusovo sakupljanje, čuvanje i upozoravanje svojih ovaca na lopove, i strance, najamnike i vukove. Ovi neprijatelji doveli bi u zabludu, propustili zaštititi, pa čak i napasti i proždrijeti njegovo stado. Opasnost po stado raste kako se uvodi svaki novi neprijatelj. To je primjenjeno i u Isusovo vrijeme i tijekom cijelog Evandeoskog doba na pravu i lažnu Crkvu. Isus više puta kaže da bi dao svoj život za njegove ovce (reci 11, 15, 17 i 18), za razlik od bilo kojeg neprijatelja stada.

U drugom dijelu poglavlja opisan je bliski odnos koji uživa sa svojim Ocem. Oni imaju jedninu namjere i njegov Otac dao je Isusu moć da odabere i brine se za svoje ovce. Na kraju poglavlja 10, Isus je bio optužen za nešto mnogo ozbiljnije nego samo ozdravljenja na šabat – bogohuljenje. Ova optužba bi na kraju dovela do njegove osude i žrtvene smrti.

— Jeffrey Earl

Podizanje Lazara

„Lazare, izadi!” (Ivan 11:43).

Podizanje Lazara iz mrtvih bilo je nevjerojatno čudo koje je učinio Isus nedugo prije svoga raspeća. Sadrži važne lekcije za njegove učenike, obitelj Lazara, ljude koji su tome svjedočili, književnike i Farizeje, a posebno za nas.

Pouke Za Njegove Učenike

U Ivanu 11:1-4, Isus je obaviješten o tome da je Lazar bio bolestan. Bila je to jednostavna poruka od Marte i Marije, „Gospodine, evo, bolestan je onaj koga voliš.” Isus je volio ovu obitelj. Redak 5 kaže: „Isus je ljubio Martu i njenu sestru i Lazara.” Sestre su vjerojatno pomislile da bi Isus odmah došao. Umjesto toga, redak 6 kaže da se zadržao dva dana gdje je bio. Kao što je Isus rekao: „Ova bolest nije na smrt, nego radi slave Božje, da se po njoj proslavi Sin Božji” (redak 4).

Isus je znao da će Lazar umrijeti. On je mogao doći ranije i spriječiti to. Ali to ne bi proslavilo Boga do kraja u onoj mjeri u kojoj je podizanje Lazara iz mrtvih uspjelo.

Također, Isus je znao da će njegovi učenici biti oštrabreni nakon njegove smrti. Podizanje Lazara nedugo prije toga im je dalo nadu i snagu i ojačalo je njihovu vjeru. To je bilo ohrabrujuće sjećanje između Isusove smrti i uskrsnuća.

Nastavljajući sa 7. retkom, Isus je obavijestio učenike, došlo je vrijeme za odlazak u Judeju. U retku 11 rekao im je da je Lazar zaspao i da ga mora otići probuditi.

Nije iznenađujuće što učenici nisu razumjeli. Stoga im je Isus otvoreno rekao: Lazar je umro. Dodao je: „I radostan sam radi vas što nisam bio ondje, da povjerujete” (reci 14, 15). Zar nisu vjerovali prije ovoga? Očigledno, ne kako bi trebali. Ovo iskustvo bi im pomoglo da vjeruju u Božju silu uskrsenja.

Pouka Za Obitelj I Svjedoke

Kad su Isus i učenici stigli u Betaniju, Lazar je bio mrtav četiri dana. Njegovo je tijelo već bilo položeno u grobnicu s velikim kamenom koji je bio navaljan na ulaz. Ali tugovanje Lazarove obitelji i prijatelja još uvijek nije završilo. Mnogi su ostali da ih tješe.

Čuvši da je Isus stigao, Marta je prva otrčala do njega. Ovo je zanimljivo jer Marta je obično brinula o materijalnim potrebama onih oko sebe, dok je Marija slušala Isusove riječi (Luka 10: 38-42). Ali sada Marta nije mogla dočekati da bude s Isusom. Kroz njenu tugu je rekla: „Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro” (Ivan 11:21).

Mora da je Isusovo srce uznemirilo vidjeti Martu u takvoj boli. Rekao joj je da će joj brat ustati iz mrtvih. Marta je odgovorila: „Znam da će uskrsnuti, o uskrsnuću, u posljednji dan.” Očigledno, iako je Marta bila zauzeta posluživanjem, također je i slušala.

Isus je u Ivanu 11:25 odgovorio: „Ja sam Uskrsnuće i Život. Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I svaki koji živi i vjeruje u mene, nikada neće umrijeti. Vjeruješ li ovo?” Ove su riječi morale su biti vrlo utješne. Marta i Marija su možda bile razočarane, možda čak i pomalo iznevjerene sa odgodom. Ali ove su ih riječi uvjerile u to da je Isus razumio i da je imao kontrolu nad situacijom.

U ovom trenutku Isus je vjerojatno rekao Marti da bi htio razgovarati s Marijom (redak 28), koja je zatim došla do njega. Kad se Marija približila Isusu, rekla je isto što i Marta: „Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro.”

Ali postoji razlika. Marta mu je došla tužna, ali kontrolirana. Marija je jecala (redak 33). Isus je mogao vidjeti da ona nije u stanje duha da bi dobila lekciju koju je dao Marti, pa nije pokušao. Umjesto toga, dopustio je dolazećem čudu da da svoju pouku. On je jednostavno upitao: “Gdje ste ga položili” (redak 34)? Na što su oni s Marijom odgovorili: “Gospodine, dođi i vidi.” Isus je tada pokazao kako je žalost ovog događaja bila teškom njegovom srcu. Redak 35 jednostavno kaže: “Isus je zaplakao.”

Iako je ovaj redak kratak, on mnogo govori. Zašto je Isus zaplakao? Htio je podići Lazara iz mrtvih. Ali on je plakao iz samilosti u srcu, ne samo prema Lazaru, već prema njegovoj obitelji i prijateljima. Njihova tuga odražava onu čovječanstva, još od smrtno kazne koja je bila proglašena čovječanstvu. Isus je došao kako bi spasio čovječanstvo od ove sudbine (1. Korinćanima 15:22). U Hebrejima 4:15 Isus je opisan kao suosjećajan Veliki svećenik, sposoban razumjeti i voliti nas. Ovakva iskustva dotakla su Isusa s osjećajem čovjekovih nemoći.

Podizanje Lazara

Dok se Isus približavao grobu, naredio je: „Uklonite kamen” (redak 39). Marta ga je upozorila: „Gospodine, on je mrtav već četiri dana!” U našoj kulturi čujemo izvještaje “iskustva bliske smrti”, kada je ljudima njihovo srce na nekoliko trenutaka ili čak minuta prestalo kucati. Ovo je bilo drugačije. Lazar je bio dovoljno mrtav da se počeo raspadati. Ali Isus je odgovorio Marti: „Nisam li ti rekao da ćeš, ako budeš vjerovala, vidjeti slavu Božju” (redak 40)?

Isus se tada glasno molio, zahvalivši Bogu na tome što ga uvijek uslišava. Molio se za sve one prisutne, kako bi vjerovali da ga je Bog to doista poslao. Zatim se okrenuo prema grobnici i iz sveg glasa povikao: “Lazare, izađi” (redak 43)!

U prijevodu kralja Jakova prevedeno je, “Lazare, izađi napolje.” “Napolje” u Kralju Jakovu, i “van” u NASB-u su iz Strongovog G1854, exo, što znači “van (sa strane, od vrata)”. Isus je bio doslovno pozivao Lazara iz smrti. Koja snažna lekcija za sve koji su bili tamo. Učinila je trajan dojam na mnoge (Ivan 12:17).

Pouka Za Pismoznance I Farizeje

Prvo spominjanje “Lazara” nalazi se u Luki 16: 19-31, u prisposobi o „Bogatašu i Lazaru.” Postavljamo pitanje: jesu li ta dva izvještaja povezana? Mislimo da jesu.

Ovo je jedina prisposoba u kojoj je Isus upotrijebio pravo ime za jednog od likova, „Lazar.” Zašto? Na kraju prisposobe bogati čovjek (koji predstavlja književnike i Farizeje) je molio Abrahama da pošalje Lazara u kuću njegovog oca kako bi se pokajali i ne bi došli na njegovo mjesto patnje. Isus je rekao: „Ako ne slušaju Mojsija i Proroke, neće ih uvjeriti ni ako tko ustane od mrtvih” (Luka 16:31). Nekoliko tjedana kasnije, “Lazar” je uskrsnuo iz mrtvih na Isusov poziv. Sigurno, sada bi književnici i Farizeji prihvatili Isusa. Ali oni ne bi htjeli.

Kraj Ivana, 11. poglavlje, daje reakciju Farizeja na Lazarovo uskrsnuće. “Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u njega, pa će doći Rimljani i oteti nam i mjesto i narod” (redak 48).

Za njih su položaj i moć bili više važniji od svega ostalog. Podizanje Lazara ih je trebalo upozoriti - osobito nakon prisposobe o Bogatašu i Lazaru! No zaslijepili su ih vlastiti interesi. Zgriješili su protiv ogromne količine svjetla. Ne samo da su htjeli ubiti Isusa, već i ubiti i Lazara jer zbog njega, mnogi su vjerovali (Ivan 12: 9-11).¹

Pouka Za Crkvu

Koja je pouka u Lazarovu uskrsnuću, za nas? Isus je u Ivanu 5: 28,29 rekao: „Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi što su u grobovima čuti njegov glas, te će izaći: koji su činili dobro, na uskrsnuće života, a koji su činili zlo, na uskrsnuće suda.”

Uskrsnuće mrtvih je tako važan dio naše vjere. Pavao je u 1. Korinćanima 15:17 rekao da je bez toga naša vjera bezvrijedna. Lazarovo uskrsnuće očituje Božju moć. U svom kraljevstvu Krist će to upotrijebiti tu moć da blagoslovi sve obitelji na zemlji.

— Mike Ensley

(1) Više o tumačenju Bogataša i Lazarus, poslušajte predavanje Brata Michaela Nekore, “Bogataš i Lazara”, dostupno u aplikaciji “Christian Resources.”